

S B F

SKÅNES BEFRIELSEFRONT

Jens Peter Karlsson

Den 13 januari 2013

SCEN I - STORMNINGEN

Marschmusik: ett körparti, en stämman inleder och därefter växer stycket. En folkmassa, ledd av MARIANNE, stormar barrikaden. De skriker ut sitt stridsrop och rusar vidare.

SVENSKEN störtar in med sin nationsflagga som hon gömmer under kläderna. Hon är på flykt, men vägen ut blockeras av MÅRTEN. SVENSKEN söker en annan utväg, men hindras av EN SKÅNING. När SVENSKEN är på väg att bli omringad använder hon flaggan som ett vapen och skåningarna backar undan. Då störtar MARIANNE in och brottar ner SVENSKEN.

SVENSKEN

Släpp mig! Jag är svensk! Medborgare i kungariket Sverige!

MARIANNE

Käften!

Skåningarna binder SVENSKEN.

SVENSKEN

Ni kan inte behandla mig så här! Jag är svensk, med giltigt EU-pass -

MARIANNE

Käften!

SVENSKEN

Vi har skrivit på Schengenavtalet; vi är en konstitutionell monarki; vi är världens modernaste land -

MARIANNE

Nu håller du käften, för i helvete!

MARIANNE trycker in flaggan i SVENSKENS mun.

MARIANNE

Såja - duktig flicka.

MÅRTEN

Vad ska vi göra med henne?

MARIANNE

Döda henne.

EN SKÅNING

Allvar!

MÅRTEN

Det kan vi väl inte göra?

MARIANNE

Vi kan göra precis vad vi vill. Vi är fria! Ingen härskar över oss längre.

VERA kommer in.

EN SKÅNING

Titta här! Vi har fångat en svensk.

VERA

En svensk? Ja, titta där - en liten svensk. Kanske till och med en stockholmare. Hon ser ut som en stockholmare. (*Till MARIANNE.*) Ge mig henne!

MARIANNE

Hon är min! Jag fångade henne.

VERA

Men nu är hon min!

MARIANNE

Nej! (*Slår undan VERA.*) Det är min fånge.

VERA

Jag kräver att du överlämnar fången till mig. Som företrädare för Skånes befrielsefront har jag rätt till det.

EN ANNAN SKÅNING kommer in och bildar en grupp tillsammans med MÅRTEN mot de andra två.

MÅRTEN

Skånes befrielsefront! Det är vi som är Skånes befrielsefront.

VERA

Vad är det för skitprat! Det är vi som är Skånes befrielsefront.

MÅRTEN

Så fan heller! Jag var där när det bildades: den 13 december på Ölkaféet. Nio sammansvurna och 45 Staropramen.

VERA

Den 13 december! Då är ni bara usla kopior. Den 1 november, på färjan till Helsingör - där grundades Skånes befrielsefront. Jag vet, eftersom jag var där.

MÅRTEN

Jaha, och vad har ni gjort sen dess då? Medan vi har grävt oss fria, från Skånes Fagerhult till Laholmsbukten.

VERA

Det är ingenting mot vad vi har gjort - ingenting! Med våra egna händer har vi grävt ända från söder om Älmhult hela vägen till Östersjön.

EN SKÅNING

Sex mil.

VERA

Mer än sex mil.

MÅRTEN

Knappast längden som räknas - det är arbetsinsatsen. Vi grävde oss igenom Hallandsåsen.

EN ANNAN SKÅNING

Det klarade inte ens Skanska.

MÅRTEN

Men vi gjorde det.

MARIANNE

Hjälp till och lyft!

EN SKÅNING och EN ANNAN SKÅNING hjälper SVENSKEN upp på fötter.

VERA

(Till MÅRTEN.) Alltså ni malmöiter är såna jävlar - så jävla typiskt att ni kommer här och hävdar att ni är först och bäst; ni har ingen aning om vad som pågår i resten av Skåne ... *(Till MARIANNE.)* Och var är du på väg! Vi är inte klara här.

MARIANNE

Men jag är klar - sen länge. Men fortsätt ni att käbbla medan vi andra firar Skånes självständighet.

MARIANNE leder ut SVENSKEN. EN SKÅNING och EN ANNAN SKÅNING följer henne.

VERA

(Efter ett ögonblick.) Vi är Skånes befrielsefront.

MÅRTEN

Vi är Skånes befrielsefront!

VERA

Nej, vi ska inte bråka. Vi är båda två skåningar. Det är en stor dag för oss.

MÅRTEN

Sant. Vår första dag som ett fritt land.

VERA

Därför föreslår jag att vi försonas. Jag är beredd att ta första steget. Du och dina kumpaner är välkomna att gå med i Skånes befrielsefront.

MÅRTEN

(Till publiken.) Maken till fräckhet ...

VERA

Men då måste ni naturligtvis underställa er organisationens legitima ledare.

MÅRTEN

Och det skulle vara du då?

VERA

Jag är en av dom, ja. Alla ledare inom organisationen har utmärkt sig i självständighetskampen och därigenom förtjänat förtroendet att leda folket mot frihet.

MÅRTEN

Det är folket som ger en ledare legitimitet -

VERA

Jaja, naturligtvis. Jag förstår att det är viktigt för dig med ett visst mått av autonomi. Jag är lyhörd för det. Ni kan bilda er egen Malmöavdelning av Skånes befrielsefront. Då har ni ju mandat att driva lokala frågor - så länge ni följer centralorganisationens linje. Det är ett mycket generöst erbjudande.

MÅRTEN

(Griper tag i en spade.) Vad säger du om jag skulle ta den här och ... *(Tecknar ett slag mot VERA.)*

MARIANNE leder ut SVENSKEN på en avsats.

VERA

(Pekar.) Titta där!

MÅRTEN

Du tror väl inte att jag går på den lätte?

VERA

Jag menar allvar - däruppe.

MÅRTEN

Lägg av -

MARIANNE

(*Till SVENSKEN.*) För dina brott mot folkrätten, ockupationen av vårt land, förtrycket av vårt folk - dömer jag dig härmed till döden.

MÅRTEN

(*Till VERA.*) Tänker hon verkligen göra det?

MARIANNE

Men eftersom jag är en storsint segrare kommer jag att låta dig ta klivet ut i evigheten alldeles självmant.

VERA

(*Till MÅRTEN.*) Ja, hon tänker göra det.

MARIANNE

Antingen gör du det självmant, eller så får du en vänlig spark i röven. Det är bara att välja.

JARL och EDVARD inträder.

JARL

Stilla er allesamman!

EDVARD

Jag ber er, gör inget överilat.

JARL

(*Till MÅRTEN.*) Lägg ifrån dig spaden, är du snäll.

MÅRTEN lägger ner spaden.

EDVARD

(*Till MARIANNE.*) Får jag be om din uppmärksamhet ett ögonblick?

MARIANNE

Som du ser är jag upptagen just nu.

EDVARD

Det var precis det vi ville tala om. Vi ber bara att du lyssnar på oss ett ögonblick.

JARL

Vi tror nämligen att du är på väg att begå ett stort misstag.

EDVARD

Vi kan självfallet ha fel, men det vore nog en god idé att höra våra synpunkter innan du gör nåt förhastat.

JARL

Du väljer själv, men du kan ju alltid knuffa ner henne efter att du har hört vad vi har att säga, lika väl som nu.

MARIANNE

Jag lyssnar.

EDVARD

Bra.

MARIANNE

Men bara för ett ögonblick, så kom till saken.

JARL

Vi förstår ... eller åtminstone, jag förstår varför du vill knuffa henne över kanten. Hon förtjänar det.

EDVARD

Men frågan är om det tjänar ditt syfte långsiktigt.

JARL

Jag förmodar att du eftersträvar ett starkt och fritt Skåne?

EDVARD

Det är klart du gör.

JARL

Vi har samma mål allihop.

EDVARD

Och samma avsky för svenskarna, och vad dom gjort med oss.

JARL

Men målet är det viktiga: ett starkt och fritt Skåne.

EDVARD

Just nu är världens blickar riktade mot oss, och dom närmaste dagarna och veckorna är en kritisk tid.

JARL

Omvärlden observerar händelseutvecklingen.

EDVARD

EU har redan fördömt oss.

JARL

Nato avvaktar.

EDVARD

Vi kan aldrig bli fria, om inte våra grannländer ser våra krav på självständighet som rättmätiga.

JARL

Dom måste erkänna oss suverän stat.

EDVARD

Vi måste framstå som ansvarstagande, också i deras ögon.

MARIANNE

Jag skiter i hur jag framstår i andras ögon.

EDVARD

Jag förstår det, och jag beundrar din självständighet.

JARL

Men vi måste vara pragmatiska, och använda huvudet innan vi rusar i väg och -

MARIANNE

Tar ni mig för en idiot! Som inte förstår konsekvenserna av mitt eget handlande.

EDVARD

Nej, så är det inte -

MARIANNE

Varför tror ni jag har kämpat! För att låta främmande makter diktera mina val? Det är *mina* val! Jag är en fri människa!

MÅRTEN

Hon har rätt! Det är det vi har kämpat för.

VERA

Vi har kämpat och segrat. Vi är fria!

EDVARD

(Till MARIANNE) Nej! Snälla, jag ber dig!

JARL

(Till MÅRTEN.) Du har inte haft en självständig tanke i hela ditt liv - så håll käften! *(Till VERA.)* Och du är inte mycket bättre, så sluta flina och var tyst med dig.

EDVARD

(Till MARIANNE.) Du är fri att göra vad du vill - och jag vet att du är beredd att ta konsekvenserna. Men har du tänkt på konsekvenserna för oss andra? Med vilken rätt bestämmer du över oss? Om du börjar avrätta svenska fångar får det efterverkningar inte bara mot dig, utan mot oss alla. Har du verkligen rätt att ta det beslutet på egen hand?

MARIANNE

(Efter ett ögonblick.) Om ni vill ha henne så gärna - så ta henne då!

EDVARD

Tack! Du har gjort rätt väl.

MARIANNE

Vi får väl se.

MARIANNE klättrar ner.

JARL

(*Till MÅRTEN och VERA.*) Och ni två - vad är det ni bråkar om egentligen?

MÅRTEN

Hon påstår att Skånes Befrielsefront -

VERA

(*Samtidigt.*) Han respekterar inte att Skånes Befrielsefront -

JARL

Ja, tack! Har ni verkligen inget bättre för er, allvarligt!

MÅRTEN

Hon försöker ju underminera -

VERA

(*Samtidigt.*) Han sätter sig upp mot -

JARL

Tack! Jag försöker inte att bagatellisera eran oro, men är det här verkligen den mest akuta frågan just nu? Finns det inte andra mer brådskande saker att ta hand om?

EDVARD

(*Till MARIANNE*) Jag heter Edvard - och det där är min bror Jarl.

MARIANNE

Marianne.

JARL

(Till *MÅRTEN* och *VERA*.) Skulle ni inte kunna tänka er att sluta fred för ögonblicket, och fokusera på dom mer angelägna sakerna, som till exempel vattenförsörjningen?

EDVARD

(Till *MARIANNE*.) Jag hoppas att du inte tycker allt för illa om mig?

JARL

(Till *MÅRTEN* och *VERA*.) Eller varför inte avloppssystemet? Dom jävla svenskarna hällde cement i avloppen innan dom flydde.

EDVARD

Men jag kände att jag var tvungen att ingripa.

JARL

(Till *MÅRTEN* och *VERA*.) Vad säger ni?

MARIANNE

Vem är den yngsta?

EDVARD

Jag.

MÅRTEN och *VERA* skakar hand och går därifrån.

MARIANNE

Ta hand om dig, lillebror.

MARIANNE går därifrån. *SVENSKEN* försöker ropa till *JARL* och *EDVARD*.

JARL

Vad vill du?

EDVARD

Vi hör inte vad du säger.

SVENSKEN försöker ropa ännu högre.

EDVARD

Vi förstår inte.

JARL

Kanske om spottar ut flaggan.

SVENSKEN

(Spottar ut flaggan.) Tack.

SCEN II - TOPPMÖTET

JARL och EDVARD klämmer ner sig i varsin trång flygstol.

EDVARD

Förlåt -

JARL

Hur?

EDVARD

Jag ska bara -

JARL

Vad fan!

EDVARD

Vet inte hur jag ska få plats med benen.

JARL

Ska du ha armen där?

EDVARD

Får du in benen?

JARL

Nej.

EDVARD

Vi kan dela på armstödet om du vill.

JARL

En sak är klar, vi måste få bukt med Skånes ekonomi kvickt.

JARL (forts.)

Om inte annat för att ha råd att flyga businessclass till Bryssel.

FLYGVÄRDINNAN kommer fram med en kanna.

FLYGVÄRDINNAN

(Till EDVARD.) Te!

EDVARD

Nej tack.

FLYGVÄRDINNAN

(Till JARL.) Te!

JARL

Nej, det är bra.

EDVARD

När vi kommer fram ... nej, det var inget.

JARL

Kom igen, fram med det!

EDVARD

Det var inget - släpp det!

JARL

Jag vet precis vad du tänkte säga. Lika bra att du spottar fram det.

EDVARD

Du vet vad jag menar.

JARL

Säg det då!

FLYGVÄRDINNAN

(Till JARL.) Te!

JARL

Nej.

FLYGVÄRDINNAN

(Till EDVARD.) Te!

EDVARD

Jag skulle gärna ta lite kaffe om du har -

FLYGVÄRDINNAN

Te!

EDVARD

Nej tack.

JARL

Kom igen - spotta ut det nu!

EDVARD

I Bryssel ... Jag skulle vilja att du tog det lite lugnt -

JARL

Jag visste det!

EDVARD

Jag bara menar, diplomater är ganska känsliga för ordval och -

JARL

Vad fan, tror du inte att jag är medveten om det!

EDVARD

Jo, självklart -

JARL

Jag förstår bättre än nån hur delikat den här situationen är - Skåne balanserar på en knivsegg.

FLYGVÄRDINNAN

(Till JARL.) Te!

JARL

Nej, jag vill inte ha nåt jävla -

FLYGVÄRDINNAN

Te!

JARL

Nej tack.

EDVARD tecknar nej teck och FLYGVÄRDINNAN går ut i publiken.

FLYGKAPTEN (off)

Good afternoon, ladies and gentlemen. This is your captain speaking. We've begun our decent to Brussels, and I'd like to remind you to fasten your seatbelts and return your seats to the upright position. We're currently experiancing some slight turbulence, due to weather conditions. I apologize for the inconviniece. We'll soon be on the tarmac in Brussels. I wanna thank you for flying with us today. And I hope see you soon.

EU-LOBBYISTEN möter upp JARL och EDVARD.

EU-LOBBYISTEN

Välkomna, välkomna - välkomna till Bryssel! Vi har verkligen sett fram emot ert besök.

JARL

Och vem fasen är du?

EDVARD markerar mot JARL.

JARL

(Räcker fram handen.) Trevligt att träffas.

EU-LOBBYISTEN

(Skakar hand med båda.) Jag är här för att hjälpa er till rätta. EU-byråkratin är snårig att navigera - och jag står till er tjänst om ni skulle behöva en kartläsare.

EDVARD

Vi uppskattar naturligtvis all hjälp vi kan få.

EU-LOBBYISTEN

Jag tog mig friheten att boka ett möte med en kommissionär som jag tror kan övertygas om att stödja er självständighet.

EDVARD

Vi har fått intrycket att motståndet är ganska kompakt i EU-kommissionen. Dom har ju precis beslutat om handelssanktioner gentemot oss.

EU-LOBBYISTEN

Se det inte så allvarligt - dom är tvungna att markera.
Men det finns alltid utrymme att förhandla.

JARL

Men vad tjänar du på det här?

EU-LOBBYISTEN

Jag har klienter som ställer sig väldigt positiva till
en ny nation i Östersjöregionen. Dom vill gärna ha er
som kunder.

EDVARD

Och vad är det dom säljer?

EU-LOBBYISTEN

Allt ett land kan behöva: kryssningsmissiler,
handeldvapen, ubåter och förarlösa flygplan. Men det
kan vi prata mer om senare.

EU-KOMMISSIONÄREN kliver in.

EU-LOBBYISTEN

Här kommer hon! Säg att ni överväger euron som valuta,
det kommer hon att älska. (*Till JARL.*) Och kom ihåg att
le - alltid le.

EDVARD

(*Till EU-KOMMISSIONÄREN.*) Tack för att du tar emot oss.

EU-KOMMISSIONÄREN

Je ne plus pas.

EDVARD

Vi talade precis om valutaunionen - och hur Skåne i framtiden kanske söker medlemskap.

EU-KOMMISSIONÄREN

Vous êtes en général jamais, pas vrai?

EDVARD

Narurligtvis en senare fråga. Men intresset för euron är stort i Skåne.

JARL

Nu är vi här med förhoppningen att ni häver sanktionerna och normaliserar handeln. Vi är trots allt en betydande marknad för europeiska företag.

EU-KOMMISSIONÄREN

Es is rot und Gemälden oft auf seine nie, warum Ihre Lebensgeister.

JARL

Dom kan kalla vår självständighet olaglig så mycket dom vill, det spelar ingen roll - den är ett faktum.

EU-KOMMISSIONÄREN

Langsam Zeitfrage wert jetzt, wenn Sie Dokumente entlastet.

EDVARD

Min bror har helt rätt. Folket har gjort uppror mot makthavarna i Stockholm och Skåne flyter fritt i Östersjön. Resten av Europa måste acceptera det.

EU-KOMMISSIONÄREN

Comme quoi pour l'est, après le début de grands carnivores. Mais le vin.

EDVARD

Jag vet inte hur vi ska -

JARL

Med all respekt för EU-kommissionen, men det enda organet som har rätt att agera i såna här frågor, det är FN.

EDVARD

Men vi är så klart öppna för era förslag. Vi vill inte ha en antagonistisk relation med EU.

EU-KOMMISSIONÄREN

(Till EDVARD.) Elle ne sonne pas juste. *(Till JARL.)*
Woche schlimmsten Wunden von Zwiebeln.

JARL

Om EU fortsätter att ha en sådan hållning gentemot oss, så kanske vi måste vända oss österut. Ryssland är ju väldigt sugen på en pipeline, och vårt geografiska läge - ja, där finns säkert intresse.

EU-KOMMISSIONÄREN

Nein, nein. Ich Kopfsteinpflaster bis nichts die Eisenbahn.

JARL

Ja, därför borde inte Europa inta en sån aggressiv hållning gentemot det fria Skåne.

EU-KOMMISSIONÄREN

(*Till EDVARD.*) Mais si le vert est les agriculteurs n'ont pas danser échappement.

EDVARD

Va? Vilken representant?

JARL

Har nån från Skåne varit här och talat med dig redan?

EDVARD

Det kan inte stämma. Vi är den officiella delegationen.

EU-KOMMISSIONÄREN

Tout promis. Versprochen nicht la Russie.

EDVARD

Det har ingen mandat att lova - inte ens vi.

EU-LOBBYISTEN leder in DEN SKÅNSKA DIPLOMATEN.

EU-LOBBYISTEN

(*Till JARL och EDVARD.*) Jag hittade en av era landsmän som irrade omkring i korridorerna. Har ni möjligtvis tappat bort henne?

JARL

(*Till DEN SKÅNSKA DIPLOMATEN.*) Vem fan är du? Vad gör du här?

DEN SKÅNSKA DIPLOMATEN

Jag är här på uppdrag av Skånes befrielsefront för att underhandla med -

JARL

Det här är en skandal! Skicka småpåvar att ... det är inte klokt.

EDVARD

(*Till EU-KOMMISSIONÄREN.*) Den här kvinnan har ingen som helst rätt att företräda Skåne i förhandlingar med er.

EU-KOMMISSIONÄREN

Non pas qu'elle était l'explosion des gâteaux.

EDVARD

Det var inte hon som talade med dig?

DEN SKÅNSKA DIPLOMATEN

Det är dom förbannande helsingborgarna - dom försöker förhandla fram ett separat avtal, precis som jag misstänkte.

JARL

Och du är här i samma lömska ärende?

EU-KOMMISSIONÄREN

(*Går därifrån.*) Au revoir, messieurs! Vous pouvez régler cette question eux-mêmes.

EDVARD

Nej, gå inte! Vi kan fixa det här.

DEN SKÅNSKA DIPLOMATEN

(*Till JARL.*) Jag försöker bara göra mitt jobb.

JARL

Stick härifrån, din lilla vessla.

DEN SKÅNSKA DIPLOMATEN smyger därifrån.

EDVARD

(Till EU-LOBBYISTEN.) Vet du var den här andra delegationen är nånstans?

EU-LOBBYISTEN

Jag hade ett trevligt samtal med dom för en stund sen. Dom var väldigt intresserade av örlogsfartyg. Jag kan erbjuda både jagare och korvetter till bra pris, om ni skulle vilja beställa.

EDVARD

Var är dom nu nånstans?

EU-LOBBYISTEN

Jag tror dom reste hem direkt efter mötet.

EDVARD

Det här är en katastrof.

JARL

Vi måste tillbaka till Skåne innan dom lyckas förstöra allt för oss.

EDVARD och JARL skyndar därifrån.

SCEN III - RIKSTINGET

MÅRTEN och VERA letar efter något lämpligt att använda som ordförandeklubba.

MÅRTEN

Vad säger du om den här?

VERA

För liten.

MÅRTEN

Den här då?

VERA

För stor.

MÅRTEN

För stor?

VERA

Ja, den måste utstråla nån slags värdighet.

MÅRTEN

Jag vet inte ... tror inte det finns nån värdighet.

VERA

Vad tycker du om den här? (*Paus.*) Nä, kanske inte.

SUPPLEANTEN kommer in med en ordförandeklubba.

SUPPLEANTEN

Jag hittade en!

MÅRTEN

Bra gjort!

VERA

Var hittade du den?

SUPPLEANTEN

Kommunfullmäktige.

VERA

Har dom klubba där, det visste jag inte.

JARL och EDVARD kommer in.

EDVARD

Vänner, skåningar, landsmän.

JARL

Situationen är ohållbar. Två fraktioner av Skånes befrielsefront agerar självständigt och utifrån egna intressen. Det är oklart vem som överhuvudtaget styr Skåne.

VERA

Det är malmöiterna som sprider osämja bland ledamöterna -

MÅRTEN

Nån måste ju stå upp mot er. (*Till EDVARD.*)
Delegationen från Helsingborg inbillar ju sig att dom företräder -

JARL

(*Till MÅRTEN.*) Tack, det räcker nu!

EDVARD

Min bror har rätt. Det är omöjligt för oss att förhandla fram ett avtal med EU ifall vi inte har mandat.

JARL

Skåne behöver en ledare.

EDVARD

En ledare med mandat att företräda alla skåningar.

MÅRTEN

Ja, jag stödjer det förslaget.

SUPPLEANTEN

Jag också.

VERA

Självfallet behöver Skåne en stark ledare med exekutiv makt.

JARL

Bra.

EDVARD

Då är bara frågan hur vi väljer vårt statsöverhuvud? Hur snabbt skulle vi kunna organisera fria val?

VERA

Det är omöjligt att genomföra ett val i år.

MÅRTEN

I det här fallet måste jag hålla med min vän från Helsingborg. Det går inte att genomföra ett fritt och säkert val förrän nästa år.

SUPPLEANTEN

Det går bara inte.

JARL

Ledamöterna har rätt. Det viktiga nu är säkra stabiliteten inom våra gränser. Ett val nu skulle bara sprida oroligheter.

EDVARD

Om församlingen är enig? (*Paus.*) Ja, då är det upp till oss alla som företrädare för interrimregeringen att fatta ett beslut som gagnar alla skåningar. Har vi några förslag?

Tystnad. MÅRTEN gör tecken till SUPPLEANTEN, men hon förstår inte vad han menar.

MÅRTEN

Ja, jag skulle vilja nominera mig själv. Jag har ett brett folkligt stöd i den största -

VERA

Aldrig i livet! En sån som han kan inte företräda Skåne - han är ju i princip kommunist!

MÅRTEN

Vi tänker aldrig acceptera en fasciststruken företrädare som dig!

VERA

(*Till JARL.*) Vi kan ju inte välja en vänsterextremist som ledare.

JARL

Nej, vi måste hitta en lämplig kompromisslösning.

JARL (forts.)

(*Till MÅRTEN.*) Du måste ju inse att dina värderingar inte delas av majoriteten.

MÅRTEN

Vårt budskap når inte ut till folket. (*Till EDVARD.*) Om vi bara fick tillfälle att tala direkt till gemene man, då skulle stödet för oss mångdubblas.

EDVARD

Du måste nog förlika dig med en kandidat som båda sidor kan stå bakom. (*Till VERA.*) Och jag förväntar mig att du också är beredd att lägga våra ideologiska skillnader åt sidan till förmån för återuppbyggnaden av Skåne.

VERA

Tveka inte för ett ögonblick att vi kommer att ta vårt ansvar. (*Till publiken.*) Ansvar - det är det vi vill förmedla. Det är det vi står för. Ansvar. Det är nåt vi alla delar. Det är det vi har gemensamt. Ett ansvar att återföra Skåne till sin forna prakt. Vi har ett ansvar gentemot dom som levt där före oss och byggt denna stolta nation. Vi har ett ansvar gentemot våra barn, som en dag ska ärva det här landet. Men kanske framförallt - vi har ett ansvar gentemot oss själva. Och vi får inte svika det.

MÅRTEN

(*Till publiken.*) Hon talar om ansvar. Men låt er inte luras, mina vänner. Det hon egentligen talar om är egenintresset. Det är det som driver dom. Ni kommer aldrig att få höra ord som "solidaritet" och "medmänsklighet" från dom. Det ligger nämligen inte i deras egenintresse.

MÅRTEN (forts.)

Och jag vet att ni är kloka nog att inte falla för deras fagra ord.

JARL

(*Till MÅRTEN.*) Vi kommer ingenstans ifall ni ska sätta er på tvären hela tiden. Vi måste vara lite mer konstruktiva.

EDVARD

(*Till JARL.*) Nu kan vi inte lägga hela skulden på ena parten. (*Till VERA.*) Ni har i ärlighetens namn inte visat nån större kompromissvilja än så länge - och det rimmar illa med allt ert tal om ansvar.

MARIANNE träder in.

SUPPLEANTEN

Titta! Där är hon!

VERA

Vår frihetshjälte!

MÅRTEN

Vår revolutionär!

Alla jublar åt MARIANNE.

VERA

Marianne! Marianne, visst stödjer du vår linje -

MÅRTEN

(*Till VERA.*) Det är klart hon inte gör. (*Till MARIANNE.*) Visst står du med oss?

MARIANNE

Jag vill inte bli inblandad i era intriger.

MÅRTEN

Men om du ger oss ditt stöd så -

VERA

(*Till MÅRTEN.*) Du är ju inte klok. Hon skulle aldrig liera sig med såna som ni. (*Till MARIANNE.*) Eller hur?

MARIANNE

Lämna mig utanför.

EDVARD

Låt henne vara!

JARL

Nån av oss (*indikerar sig själv och EDVARD.*) kan ta på sig ledarskapet.

EDVARD

Ja, jag kliver gärna fram som kandidat.

JARL

Och jag har inget emot att axla ledarskapet.

MARIANNE

Ja, ta nån av dom. Dom är åtminstone samvetsgranna.

Paus.

VERA

Ja ...

MÅRTEN

Jo, men ...

VERA

(*Till EDVARD.*) Det är absolut inte så att jag misstror dig på nåt sätt ... men jag ställer mig lite, lite tveksam till om du kan vara objektiv i dina beslut.

MÅRTEN

(*Till JARL.*) Jag har all respekt för dig ... men jag oroar mig lite, lite över hur balanserad du kan vara.

VERA

(*Till EDVARD.*) Det förefaller som om dina åsikter lutar ganska starkt åt det röda hållet.

MÅRTEN

(*Till JARL.*) Jag upplever att du innerst inne är ganska blå.

VERA

(*Till EDVARD.*) Jag kan tyvärr inte stödja din kandidatur.

MÅRTEN

(*Till JARL.*) Jag måste tyvärr rösta emot dig.

JARL

Men ni hör ju Marianne - hon har förtroende för oss båda.

EDVARD

Ja, om inte hon har några invändningar mot oss - hur kan ni ha det?

MARIANNE

Bara ta och välj nån av dom, så vi får det här överstökat.

VERA

Men vem skulle du föreslå av dom då?

MÅRTEN

Ja, vem stödjer du?

MARIANNE

(Efter ett ögonblick.) Nej, jag tänker inte lägga mig i det.

VERA

Jag är beredd att ställa mig bakom ditt beslut, vem du än väljer.

MÅRTEN

Jag också. Vem vill du ha som ledare?

MARIANNE

Det spelar ingen roll. Jag vill inte bli inblandad.

JARL

(Till MARIANNE.) Det är du redan.

EDVARD

(Till MARIANNE.) Du är folkets hjälte. Alla ser till dig för vägledning.

JARL

Och jag vet vad som är viktigt för dig: Skånes säkerhet, lag och ordning. Samma frågor som jag brinner för.

EDVARD

(Till JARL.) Jaja ... *(Till MARIANNE.)* Min bror är en hederlig människa. Men han är osäker. Och den här osäkerheten manifesteras som en vurm för det förflutna. Han är konservativ, väldigt konservativ. Och han är helt fel person att leda Skåne in i framtiden.

JARL

Min bror har bara en svaghet: han är feg. Det är därför han är vänster. Han håller krampaktigt fast i sina ideal för att han inte vågar se världen som den verkligen ser ut. Han har inte kraften att ta dom svåra beslut en ledare måste ta.

MARIANNE

Sluta! Båda två! Ni kan inte tvinga mig att ta ställning. Jag vill inte välja. Det var inte det här jag kämpade för. Jag kämpade för *min* frihet - och ni har ingen rätt att diktera villkoren för den friheten. Ni kan dra åt helvete allihop!

MARIANNE stormar därifrån.

EDVARD

Marianne! Marianne - förlåt! Jag ber om ursäkt!
Marianne! Stanna!

JARL och VERA på ena sidan, MÅRTEN och SUPPLEANTEN på den andra. För ett ögonblick verkar det som om de ska attackera varandra. Men alla bryter upp och lommar iväg.

SCEN IV - ANGREPPET

EDVARD och AUGUSTA klättrar ner i bunkern.

EDVARD

Ta det försiktigt här, det är halt.

AUGUSTA

Hur hittade du det här?

EDVARD

Det är en gammal militärsambandscentral - en rest från kalla kriget. Övergiven på 90-talet, gissar jag.

AUGUSTA

Men varför ... Jag förstår inte vad vi gör här.

EDVARD

Pass på steget där.

AUGUSTA

Jag följer dig vart som helst, det vet du. Men varför leder du mig hit?

EDVARD

Förutom vår ledamot i interimregeringen är du den enda som känner till den här platsen.

AUGUSTA

Den ende?

EDVARD

Ja, förutom ledamoten som sagt.

AUGUSTA

Jag är smickrad. Jag lovar att inte berätta för nån, det blir vår lilla hemlighet.

EDVARD

Det är absolut nödvändigt att ingen annan vet.

AUGUSTA

Jag ska inte skvallra, du kan lita på mig.

EDVARD

Du är väldigt viktig, det vet du hoppas jag.

AUGUSTA

Nä, jag vet inte ... Men om du säger det så.

EDVARD

Det är du, tvivla aldrig på det.

AUGUSTA

Nä...

EDVARD

Du är den centrala länken i distributionskedjan av livsmedel. Utan dina kyllager och åkare skulle Skåne svälta inom en vecka.

AUGUSTA

Jo ... så klart.

EDVARD

Jag hoppas att jag har fel - men jag misstänker att högerhökarna planerar nånting. Jag vet inte vad, men om nånting händer och vi måste fly, då samlas vi här för att omgruppera.

EDVARD (forts.)

Jag hoppas att vi inte behöver det, men man kan inte vara nog försiktig.

AUGUSTA

Men vad kan vi göra härifrån?

EDVARD

Organisera ett motdrag. Dom flesta grejerna fungerar: dieselgeneratorn, kortvågsradion, till och med telefonen har signal.

Telefonen ringer.

AUGUSTA

Vem är det som ringer?

EDVARD

Det är ingen som har numret ... (*Svarar i telefonen.*)
Ja ... Hallå?

MODERN

Edvard? Edvard!

EDVARD

Mamma?

MODERN

Jag har försökt nå dig hela dagen. Det är nästan så man tror att du försöker undvika mig.

EDVARD

Nej, inte alls. Men hur har du fått numret hit?

MODERN

Jaså, du ville inte att jag skulle få det här numret.
Ofantligt barnsligt att försöka gömma sig från sin egen
mor.

EDVARD

Det gör jag självklart inte. Jag har bara väldigt
mycket att göra - och just nu är jag lite upptagen.

MODERN

Jag har hört att du har bråkat med din bror igen.

EDVARD

Nej, jag har inte bråkat med -

MODERN

Han var helt otröstlig när jag pratade med honom i
morse.

EDVARD

Alltså, jag vet inte vad han har sagt, men -

MODERN

Han har inte sagt ett ljud, men en mor hör när ett av
hennes barn lider. Och nu vill jag att du ber om ursäkt
till din bror. Fullkomligt löjligt att bråka om höger
och vänster, det är så 1900-tal.

En annan telefon ringer.

EDVARD

Du mamma, det ringer här. Jag måste ta det.

AUGUSTA och EDVARD letar efter den andra telefonen.

MODERN

Nej, tro inte att du kan avfärda mig så lätt - bara för att du är ute och leker revolutionär.

AUGUSTA

Jag förstår inte var det ringer.

MODERN

Så fruktansvärt barnsligt.

EDVARD

Den måste ju vara här nånstans.

MODERN

Hör du vad jag säger!

EDVARD

Vänta lite, mamma.

AUGUSTA

(Hittar telefonen.) Här!

EDVARD

(Ger den första telefonen till AUGUSTA.) Håll den här, är du snäll! *(Svarar.)* Ja, hallå!

MODERN

Hallå!

AUGUSTA

Edvard, han var tvungen att ta ett samtal -

EDVARD

Vad fan säger du!

MODERN

Och vem är du då? En av hans små socialistvänner?

EDVARD

Vad har ni gjort!

AUGUSTA

Nä ... jag är ... vad ska man säga -

EDVARD

Fattar ni vad ni har gjort!

MODERN

Vad är det som pågår?

EDVARD

(Till AUGUSTA.) Dom har gått till anfall mot högerfalangen.

AUGUSTA

Vilka dom?

EDVARD

Vi tydligen. En beväpnad grupp från Malmö har intagit deras ledningscentral i Helsingborg.

MODERN

Hallå! Hör ni mig?

EDVARD

(Byter telefonlur med AUGUSTA.) Ring upp min bror - vi måste få ett stopp på det här innan det eskalerar bortom kontroll. *(Till MODERN.)* Mamma, kan jag ringa tillbaka till dig?

MODERN

Nej, nu pratar du med mig.

EDVARD

Jag försöker faktiskt förhindra en katastrof här, mamma. Vi kan väl ses nästa vecka och ta en fika.

MODERN

Nej, det går inte. Jag är i Stockholm nu.

EDVARD

I Stockholm! Vad gör du i Stockholm?

MODERN

Du tror väl inte att jag tänkte stanna kvar i Skåne efter allt som har hänt. Det här tokeriet med självständighet.

EDVARD

Men ... jag förstår inte, du kan väl inte bara lämna ditt Skåne och sticka till Stockholm.

MODERN

Det är mycket bättre här - svenskarna är så förståndiga, dom håller inte på med sånt trams.

AUGUSTA

Jag har fått tag i din bror. (*Räcker fram luren till EDVARD.*)

EDVARD

Jag har brorsan här i andra luren, kan du vänta ett ögonblick? (*Till JARL.*) Jag lovar dig, det här är inget samordnat angrepp från vår sida. Det här är en grupp som agerat på helt eget bevåg.

JARL

Jag trodde inte för en sekund att du var inblandad i det här. Men jag har sex döda här - och det är inga soldater, det är tjänstemän, administratörer, projektledare -

EDVARD

Jag förstår, jag är helt beredd på att gripa dom ansvariga.

JARL

Du vet lika väl som jag att det finns företrädare på högsta nivå i dina led som sympatiserar med det här ... terrorattentatet. Och det cirkulerar uppgifter att dom planerade dådet.

EDVARD

Jag kan inte tänka mig att det stämmer, men jag lovar dig en fullständig utredning. Men du måste lova mig att hålla dina kumpaner lugna. Om vi två inte lyckas kyla ner den här situationen står vi på randen till ett inbördeskrig.

JARL

Det är inget jag eftersträvar, det vet du.

MODERN

Ja, det är bra. Jag tycker det är dags att ni slutar bråka nu.

JARL

Är det...?

EDVARD

Ja, jag har henne i andra luren.

JARL

Varför pratar du med mamma om det här!

MODERN

Jag hör dig, älskling. Varför skulle min son inte prata med mig om det?

JARL

Mamma ... nej, jag bara ... Jag vet inte.

MODERN

Är det inte dags för er båda att växa upp. Jag önskar att ni kunde vara lite mer som svenskarna - här är alla överens. Det spelar ingen roll om man är sosse eller moderat, alla eftersträvar samma sak: valfrihet och stigande bostadspriser. Det är så skönt att slippa allt bråk.

EDVARD

(*Till JARL.*) Har du hört att hon flytt till Stockholm permanent?

JARL

Va! (*Till MODERN.*) Till mig sa du att det bara var en shoppingresa!

MODERN

Ja men, du är ju så känslig när det kommer till sånt: nationer och härkomst och sånt.

JARL

Jag kan inte prata med dig nu, mamma. Inte medan det cirkulerar svenska Jas-plan över oss och det springer omkring beväpnade genusvetaranarkister på gatorna.

MODERN

(*till EDVARD.*) Var det verkligen nödvändigt! Att du alltid ska hålla på och retas med din bror.

EDVARD lägger på lurarna och upptäcker att han är fullständigt intrasslad i sladdarna.

AUGUSTA

Kom, jag hjälper dig.

AUGUSTA hjälper EDVARD att ta sig loss och kastar sig därefter i hans famn.

AUGUSTA

Ta mig! Bara ta mig! Snälla! Jag vill bara känna dig en gång innan vi går under.

EDVARD

Lugna dig! Vi kan fortfarande rädda det här.

Ett oväsen. Någon är på väg in.

AUGUSTA

Vem är det?

EDVARD

Det måste vara vår ledamot, han är den ende förutom oss som känner till den här platsen. Allting kommer att ordna sig nu.

MÅRTEN dyker upp.

MÅRTEN

Där är du ju! Jag har letat överallt, du måste komma genast.

EDVARD

Vad är det som hänt?

MÅRTEN

Vi har blivit attackerade. En milisgrupp trängde sig in i vårt förråd i hamnen och satte det i brand. Alla våra förnödenheter gick upp i lågor.

EDVARD

Jag förstår inte ... jag pratade precis med min bror ...

MÅRTEN

Tro mig - rökpelaren syns över hela Malmö.

EDVARD

Vi är i krig.

MÅRTEN

Kom - vi måste skynda oss.

EDVARD, AUGUSTA och MÅRTEN skyndar ut.

SCEN V - MÖNSTRINGEN

SOLDATERNA marscherar in. GENERALEN och JARL inspekterar trupperna.

GENERALEN

Frivilliga strömmar in - från Ystad, Hörby, Eslöv, överallt i Skåne. Uppslutningen är enorm. Och det är inga taniga snorungar som dyker upp. Det är poliser, hemvärmän - rejäla människor. Dom kommer köra över dom röda svinen. Dom har inget att sätta upp mot vår armé.

JARL

Imponerande uppslutning. Men alla rekryter ser inte ut att vara redo för uppgiften.

Längst bak i ledet står REKRYTEN.

GENERALEN

(Till REKRYTEN.) Du där! Stå still i ledet!

REKRYTEN

Ledsen - jag kan inte riktigt få på mig den här.

GENERALEN

Jaså, vi har en komiker här!

REKRYTEN

Nej, inte alls. Den är bara för liten för mig.

GENERALEN

Så du tänkte att du skulle skämta lite - skämta på min bekostnad, på bekostnad av dina kamrater.

REKRYTEN

Verkligen inte, den är bara -

GENERALEN

Jamen, då skrattar vi väl allihop. Pluton, skratta!

SOLDATERNA skrattar.

GENERALEN

Nu fick du din uppmärksamhet.

*REKRYTEN får på sig jackan. Den är alldeles för liten.
En SOLDAT fnissar åt det.*

GENERALEN

(Till SOLDATEN.) Jaså, det tyckte du var roligt!

SOLDATEN skakar på huvudet.

GENERALEN

Stå still i ledet! *(Till REKRYTEN.)* Tror du man skämtar ostraffat med Skånes frihetsarmé! Tror du det!

REKRYTEN

Jag ber om ursäkt, men den är för liten.

GENERALEN

Idiot! Ser du inte att det är du som är för stor?

REKRYTEN

Förlåt?

GENERALEN

En soldat ska vara lagom stor. Inte för kort, inte för tjock, och absolut inte för lång.

GENERALEN (forts.)

En soldat ska vara som jag.

REKRYTEN

Jag ska göra mitt bästa - försöka vara mer som du.

JARL

(Till GENERALEN.) Apropå det - och jag hoppas att du inte tar illa upp av frågan. Men vad har du för erfarenhet av att leda soldater i strid?

GENERALEN

Utmärkt fråga! Den enda relevanta frågan man bör ställa en befälhavare. Tjugo år i det militära bakom mig, varav två år i full krigsberedskap i en aktiv konfliktzon. Jag har förberett mig hela livet för det här.

JARL

Mycket imponerande. Vart var du posterad? Vilken konfliktzon?

GENERALEN

Afghanistan - med ISAF. Jag var kontingentchef i Mazar-e-Sharif under mitt andra år.

JARL

ISAF? Mazar-e-Sharif? Betyder det att du var en del av den svenska utlandsstyrkan?

GENERALEN

Ja - självklart. (Paus.) Är det ett problem?

JARL

Du var del av den svenska försvarsmakten i tjugo år?

GENERALEN

Ja men, vi var ju alla svenskar fram tills för några veckor sen.

JARL

På pappret, ja. Men du har varit i krig med svenska flaggan på överarmen.

GENERALEN

Men jag försäkrar, jag har ingenting med dom att göra längre. Jag är obrottsligt lojal mot Skånes sak.

JARL

Jag vill lita på dig, det vill jag. Men säkerhetsläget ... jag kan inte ta några risker. (*Till REKRYTEN.*) Bakbind honom!

REKRYTEN bakbinder GENERALEN.

GENERALEN

Nej, men snälla - gör inte såhär!

JARL

Jag är ledsen - jag måste sätta dig under husarrest tills saken är utredd.

GENERALEN

Jag lovar, jag har ingen kontakt med svenskarna -

JARL

Gör det inte värre än det redan är! Om du inte samarbetar måste jag låsa in dig i en cell på häktet.

REKRYTEN

(*Till GENERALEN.*) Ja, håll nu käften, din jävla förrädare!

SOLDATEN

(*Till JARL.*) Men vem tar befälet nu? Vem leder anfallet mot Malmö?

JARL

Jag tar på mig att leda er.

Paus.

SOLDATEN

Alltså - vi gillar dig verkligen...

REKRYTEN

Ja, vi gillar dig alltså.

SOLDATEN

Men jag vet inte riktigt ... ja, alltså - din militära kompetens. Den är inte direkt så stor, eller hur?

JARL

Det beror naturligtvis vem man jämför med.

SOLDATEN

Du var ju inte ens med på stormningen av kommunhuset.

JARL

Jag kom så fort jag bara kunde.

SOLDATEN

Ja men, då var striden redan över.

SOLDATEN

Till och med gröngölingen (*Pekar på REKRYTEN.*) var med och slogs den dagen.

REKRYTEN

Jag sänkte en kommunpamp med en flaska Tuborg grön.

SOLDATEN

Vad jag menar är att vi inte riktigt litar på att du klarar av att föra befälet.

JARL

Det här är en militär operation, det är ingen jävla demokrati det här. Ert jobb är att lyda order.

SOLDATEN

Inte för att vara oförskämd, men ... varför ska vi lyda just dina order?

JARL

Vems order skulle ni annars lyda?

REKRYTEN

Mariannes?

SOLDATEN

Ja! Marianne ledde oss över barrikaderna när vi intog kommunhuset - vi behöver Marianne.

REKRYTEN

Marianne!

SOLDATEN

Marianne!

JARL

Nej, inte behöver ni -

REKRYTEN

Marianne!

SOLDATEN

Marianne!

JARL

Tystnad i ledet! Det är en order!

REKRYTEN

Marianne!

SOLDATEN

Marianne!

MARIANNE dyker upp.

MARIANNE

Ja! Vad skriker ni om?

SOLDATEN

Du måste leda anfallet mot Malmö.

REKRYTEN

Led oss, Marianne!

MARIANNE

Vad tänker ni göra?

SOLDATEN

(Till JARL.) Berätta för henne.

JARL

Vi ska belägra Malmö - svälta ut vänsterrebellerna. Och sen när dom mjuknat, då intar vi staden.

SOLDATEN

Ja, och vi behöver dig, Marianne.

MARIANNE

Jag vill inte.

SOLDATEN

Vad menar du?

MARIANNE

Jag vill inte.

SOLDATEN

Jag förstår inte ... Står du på deras sida?

MARIANNE

Självklart inte.

SOLDATEN

Men varför överger du oss då?

MARIANNE

Jag har inte lovat er nånting.

REKRYTEN

Snälla, Marianne! Lämna oss inte!

MARIANNE

Det gör jag inte. Jag vill bara inte ... Jag vill inte leda ett anfall mot andra skåningar.

SOLDATEN

Men vaddå? Dom började. Det är inte vårt fel.

MARIANNE

Det sa jag inte.

REKRYTEN

Men varför vill du inte då?

MARIANNE

Det känns bara inte rätt.

JARL

Se - hon vill inte. Jag tar befälet. Eller vill ni vänta tills vänsterpaketet organiserat en offensiv mot oss. För det kommer dom att göra, det kan ni lita på. Snart kommer dom stå i era villaträdgårdar, beväpnade till tänderna och munnen full med slagord. Är det det ni vill! (*Paus.*) Pluton, uppställning! Vårt mål är Malmö. Avdelning framåt marsch!

SOLDATERNA och REKRYTEN marscherar iväg.

JARL

(*Till MARIANNE.*) Dom beundrar dig - det gör dom verkligen. Jag beundrar dig också. Du tog alltid din egen väg. Jag misstog det för mod. Men nu ser jag bara en feg människa, som inte vågar välja sida. Du bör nog fundera över dina val. Att stå utanför kommer snart vara en lyx ingen har råd med.

JARL går ut.

SCEN VI - BLODBADET

BÅRBÄRAREN rullar in DEN SÅRADE till FÄLTSKÄREN.

DEN SÅRADE

Gode gud - hjälp mig!

BÅRBÄRAREN

(Till FÄLTSKÄREN.) Vart vill du ha henne?

FÄLTSKÄREN

Lägg henne där bara.

DEN SÅRADE

Snälla, hjälp mig!

BÅRBÄRAREN

Här på golvet?

FÄLTSKÄREN

Ja, det blir bra. Vi har inga sängar kvar, dom bara väller in.

BÅRBÄRAREN dumpar DEN SÅRADE på golvet.

DEN SÅRADE

Herregud, det gör så ont.

BÅRBÄRAREN

Och fler är på väg. Pågatågen är packade med sårade och perrongerna svämmas över med döda. Det var ett blodbad.

BÅRBÄRAREN går ut.

DEN SÅRADE

Hjälp mig, det gör så ont.

FÄLTSKÄREN

Jaja, det blir bra ska du se. Jag ska bara ta bort det onda. (*Tar fram en såg.*) Sen blir allt bra ska du se.

DEN SÅRADE

Nej! Vad gör du?

FÄLTSKÄREN sågar av en lem. DEN SÅRADE skriker av smärta och blodet sprutar.

DEN SÅRADE

Nej! Jag dör!

FÄLTSKÄREN

Nej då. Men nu kommer vi till benet och då kan det sticka till lite, så att du är beredd på det.

DEN SÅRADE

Nej - snälla! (*Skriker av smärta.*)

FÄLTSKÄREN

Så där ja, då är vi klara. Och då vill jag att du går hem och vilar. Jag skriver ut Ibuprofen mot smärtan - tre om dagen. Och försök att inte stödja på det.

BÅRBÄRAREN rullar in EDVARD; han är sårad.

FÄLTSKÄREN

Jaha, vad har vi här då?

EDVARD

Hur många sårade, doktorn? Och hur många döda?

FÄLTSKÄREN

Vi tappade räkningen redan i förmiddags. Pass på!

BÅRBÄRAREN dumpar EDVARD på golvet och går ut.

FÄLTSKÄREN

Vad kan jag hjälpa dig med i dag?

EDVARD

En brännskada på fötterna. Fascisterna satte eld på Malmö central. Jag var tvungen att springa genom lågorna för att undkomma.

FÄLTSKÄREN

(Undersöker fötterna.) Ja, du klarar dig nog undan en amputation. Men vi måste få bort den döda vävnaden, annars kommer det bli infekterat.

MARIANNE rullar in en sårad JARL.

EDVARD

Vad gör han här! Fienden! Fienden! Fienden är här, beväpna er!

FÄLTSKÄREN

Lugna dig! Du är sårad, för guds skull.

JARL

(Till MARIANNE.) Varför tar du mig hit, till rebellerna? Ta mig tillbaka - jag kan fortfarande leda trupperna.

FÄLTSKÄREN

Vi tar emot sårade från båda sidor, här finns både röda och blå - och alla är i behov av hjälp.

FÄLTSKÄREN (forts.)

(Undersöker JARL.) Precis som du. Du har djupa skärsår och det ser ut som om glasskärvor sitter kvar i foten.

JARL

Dom lömska förrädarna anföll vår flank. Jag var tvungen att hoppa från tredje våningen för att komma undan. Tyvärr landade jag illa. Men jag kan leda från en bår, det gjorde Karl XII.

MARIANNE

I Poltava, ja. Du stannar här och låter dom ta hand om dig.

EDVARD

(Till MARIANNE.) Vad gör du här? Är du med honom nu?

MARIANNE

Jag är inte med nån - jag försöker bara hjälpa till.

BÅRBÄRAREN rusar in.

BÅRBÄRAREN

(Till FÄLTSKÄREN.) En katastrof! En lastbil med gödningsmedel har exploderat - hundratals sårade!

FÄLTSKÄREN

Hur...?

BÅRBÄRAREN

Jag tror det var en olycka. Dom försökte bygga en bomb. Skynda dig!

BÅRBÄRAREN och FÄLTSKÄREN skyndar därifrån.

JARL

(Till EDVARD.) En bilbomb? Terrorister - det är vad dom är.

EDVARD

Dom försöker bara försvara sig, med dom små medel dom har.

JARL

Ändamålet helgar medlen, menar du?

EDVARD

(Till MARIANNE.) Håller du med honom? Ser du oss som terrorister?

MARIANNE

Nej.

JARL

Du förväntade dig väl inte att Marianne skulle ta ditt parti? Inte ens du kan vara så enfaldig.

EDVARD

Jag förväntade mig inte att se henne tillsammans med dig och dina neofascister i alla fall. Alla har frihet att tycka vad dom vill, så länge dom tycker som er.

JARL

Enda skillnaden mellan er och bolsjevikerna och proletarietets diktatur är att som åtminstone hade ett arbete. Jävla bidragsrevolutionärer!

MARIANNE

Det här är ett sjukhus! Sluta bråka!

JARL

Han började!

EDVARD

Så fan heller!

MARIANNE

Sluta nu!

MARIANNE välter ner JARL på golvet.

JARL

Vad håller du på med?

MARIANNE

Jag ska tvätta era sår. Och ni ska sitta där och hålla käften, och vänta snällt tills doktorn kommer tillbaka.

MARIANNE hämtar en skål med vatten och går till

EDVARD.

EDVARD

Ta honom först. Han är klenare byggd - tål smärta sämre än mig.

JARL

Nej, ta honom först. Han har knappt nåt immunförsvar; han smittas av allt. Snart får han kallbrand i foten.

MARIANNE tvättar EDVARDS fötter. Han gör sitt yttersta för att inte skrika.

MARIANNE

Sitt still! (*Paus.*) Känns det bättre?

EDVARD nickar. MARIANNE tvättar hans fötter omsorgsfullt.

JARL

(Till MARIANNE.) Hur länge tänker du dalta med honom?

MARIANNE

Det tar den tid det tar. Jag kommer till dig så småningom.

JARL

(Till EDVARD.) Du är en idiot om du tror att du och hon nånsin -

EDVARD

Nu räcker det! *(Drar MARIANNES värja.)* Jag ska döda dig, ditt jävla nassesvin!

JARL

(Drar en värja.) Kom igen så, din jävla kulturmarxist!

MARIANNE

Lägg av, för i helvete!

EDVARD och JARL duellerar på knä.

MARIANNE

Ni är inte kloka! Släpp vapnen!

JARL

Kan du inte bättre!

EDVARD

Det är bara uppvärmning det här.

MARIANNE

Sluta, innan nån -

EDVARD kastar jord på JARL.

JARL

Vad gör du! Det är fusk!

EDVARD

Det finns inga regler, din jävla panna! Vi försöker döda varann.

EDVARD och JARL kastar jord, fortsätter därefter att fåktas. MARIANNE letar efter ett tillhygge.

JARL

Jag ska döda dig!

EDVARD

Du lyckas inte speciellt bra.

MARIANNE har hittat ett tillhygge och sänker JARL med ett slag i huvudet.

EDVARD

Tack! Jag visste att du stod på min sida innerst inne.

MARIANNE sänker även EDVARD.

MARIANNE

Jag står på min sida. Ni två kan ligga där och ömka er tills doktorn kommer och tar hand om er.

MARIANNE på väg därifrån, men vänder om och ger EDVARD ett kallt omslag mot bulan. Därefter lämnar hon dem.

SCEN VII - OLIVKVISTEN

AUGUSTA masserar EDVARDS axlar; hon doftar hans hår utan att han märker det.

EDVARD

Jag vet inte hur vi ska överleva den här belägringen. Situationen blir mer akut för varje dag som går. Vet du att hundar har försvunnit från stan? Vi var tvungna att skicka en patrull till hundfältet i går. Vi fick rapporter att nån stal lösspringande hundar. På Möllan säljer dom råttfällor i livsmedelsbutikerna.

AUGUSTA blir alltför intim med EDVARD.

EDVARD

Vad gör du?

AUGUSTA

Förlåt ... det var bara en grej ... den är borta nu.

EDVARD

Okej.

AUGUSTA

Med tänk på att det måste vara svårt för belägrarna också. Dom kan inte fortsätta för evigt.

EDVARD

Deras distributionskanaler är fortfarande öppna; livsmedel och materiell lastas av i Helsingborgs hamn varje dag. Dom kan hålla ut längre än oss.

MARIANNE dyker upp.

MARIANNE

Det var inte meningen att störa ...

EDVARD

Hur ... hur hittade du hit?

MARIANNE

En av dina kamrater, den före detta ledamoten i regeringen - han berättade var du var nånstans.

EDVARD

Hur kunde han avslöja det?

MARIANNE

Jag är här i ett väldigt viktigt ärende. Jag tror att han insåg det.

EDVARD

Vilket ärende?

AUGUSTA

Lyssna inte på henne! Hon är här för att lura dig, rakt i en fälla.

MARIANNE

(*Till EDVARD.*) Dina kamrater litade uppenbarligen på mig. Det borde du också göra.

AUGUSTA

Hon försöker förvilliga dig, den lilla slampan.

EDVARD

Nej. Låt henne tala.

AUGUSTA

Hon kommer här med sin lilla plutmun - och du tänker lyssna på henne!

EDVARD

Ja, det tänker jag.

AUGUSTA

Du kan inte låta henne återvända till fascisterna. Hon kommer att förråda dig.

MARIANNE

(Till EDVARD.) Jag är här lika mycket för din skull, som för deras. Jag vill bara ha fred.

AUGUSTA

Horslask!

EDVARD

(Till AUGUSTA.) Nu lägger du av! Jag tänker inte låta dig förolämpa vår gäst. Gå och ställ dig i hörnet!

AUGUSTA

Va?

EDVARD

I hörnet - nu! Stå där och var tyst!

AUGUSTA går och ställer sig i hörnet.

EDVARD

Jag ber om ursäkt.

MARIANNE

Det är ingen fara.

MARIANNE (forts.)

Men du måste lyssna på mig, du måste sätta dig ner och förhandla med din bror.

EDVARD

Han har gjort det klart att han inte accepterar nåt mindre än en ovillkorlig kapitulation.

MARIANNE

Det där är bara retorik. Jag vet att är beredd på att förhandla om en vapenvila.

EDVARD

Har han sagt det?

MARIANNE

Verför tror du jag är här?

EDVARD

Är min bror verkligen beredd på att sätta sig ner vid förhandlingsbordet och diskutera en rättvis fred?

MARIANNE

Är inte all fred rättvis?

EDVARD

Nej. Och där vet jag att du håller med mig.

MARIANNE

Dom är militärt överlägsna er. Dom har en säkrad försörjningslinje - medan folket i Malmö svälter. Du kan inte vinna det här slaget. Det vet du. Och det vet din bror också. Du kommer att få ge upp en del för fredens skull. Men det är det värt.

EDVARD

Jag är inte så säker på det.

MARIANNE

Jag är inte den enda som tycker det. Jag har talat med ledamoten, och han och hela den politiska grenen vill förhandla om fred.

AUGUSTA

Lögnare!

EDVARD

Tyst med dig!

AUGUSTA

Nej, jag tänker inte vara tyst - inte när det står en bedragare och matar dig med lögner.

MARIANNE

(*Till EDVARD.*) Fråga dom själv. Jag har tagit dom med mig.

MÅRTEN och SUPPLEANTEN kommer in.

EDVARD

Du sätter en väldig tillit till medlaren när du skickade henne hit.

MÅRTEN

Ja, jag ville att hon skulle veta att hon har mitt fulla förtroende. Vi måste förhandla.

SUPPLEANTEN

Invånarna klarar inte mycket mer.

MARIANNE

Det är enda sättet att rädda staden.

EDVARD

(*Till MARIANNE.*) Det låter som ett hot.

MARIANNE

Nej. Jag ser bara inte hur det här ska sluta annat än i katastrof, om du inte försöker få till stånd en vapenvila.

MÅRTEN

Vi tänker inte ge upp allt. Men sätter vi oss ner vid förhandlingsbordet kan vi åtminstone påverka resultatet.

EDVARD

Kan vi verkligen det?

MÅRTEN

Ja, det klart vi kan. Dom vill ha fred dom också. Och enda sättet dom kan uppnå det är i samtal med oss.

EDVARD

Dom har alltid alternativen att krossa oss.

MARIANNE

Det vill dom inte.

MÅRTEN

Vi kan bara vinna på det här.

EDVARD

Nej. Det här är en konflikt där grundläggande värderingar står på spel.

EDVARD (forts.)

Det här är inte en konflikt får båda parter kan vinna.
Här finns ingen acceptabel kompromiss.

MARIANNE

Låt inte din stolthet komma mellan en möjlig fred.

EDVARD

Det finns ingen möjlig fred. Inte med min bror vid makten. Och så länge vi gör motstånd kommer hans makt aldrig bli absolut. Jag vägrar att förhandla. Ni får avsätta mig som befälhavare i så fall.

Paus.

MÅRTEN

Du har vårt fortsatta stöd.

AUGUSTA

Vi kan inte låta henne löpa.

EDVARD

(Till MARIANNE.) Återvänd du till min bror och meddela honom mitt beslut.

MARIANNE

Det är fel beslut, Edvard.

EDVARD

Men det är inte ditt beslut att ta.

MARIANNE

(Stryker EDVARDS kind.) Nej. *(Till MÅRTEN.)* Låt honom inte leda er över stupet.

MARIANNE går därifrån.

MÅRTEN

Jag hoppas att du vet vad du gör.

EDVARD

Jag tar dom svåra besluten.

MÅRTEN

Vi måste vända det här - innan det är för sent. Jag litar på dig.

MÅRTEN och SUPPLEANTEN går därifrån.

AUGUSTA

Jag är ledsen ... det var inte meningen att bli så arg. Jag var bara rädd att ... ja, du vet. Jag har sparat en burk ravioli till en speciellt tillfälle - vill du följa med mig hem och dela på den?

EDVARD

Tack - men jag tror inte det.

AUGUSTA

Nej, du har så klart annat att tänka på. Jag kanske ska gå och lämna dig i fred?

EDVARD

Ja, det vore nog bäst.

AUGUSTA

Ja. Då går jag då.

AUGUSTA går därifrån.

SCEN VIII - FREDSFÖRHANDLINGEN

MÅRTEN och SUPPLEANTEN kommer in, följd av AUGUSTA.

AUGUSTA

(Till MÅRTEN.) Jag kan inte fatta att du lyckades övertala mig till det här. Jag är uppenbarligen inte klok.

MÅRTEN

Det är precis tvärtom: du är mycket klok - du lyssnade till ditt förnuft. Edvard kommer att tacka dig i slutändan.

AUGUSTA

Han kommer att hata mig för evigt.

MÅRTEN

Det är hans jobb som överbefälhavare för våra styrkor att pusha för militära alternativ - och han utför sitt jobb med samma hängivenhet som i allt han företar sig. Men det är vårt jobb som politiker att söka diplomatiska lösningar på den här konflikten. Du gör bara ditt jobb - precis som han.

AUGUSTA

Det känns som ett svek.

MÅRTEN

Ditt ansvar är främst för dem belägrade invånarna - inte för Edvard. Han kommer att förlåta dig.

AUGUSTA

Frågan är om jag kan förlåta mig själv.

*SUPPLEANTEN tar AUGUSTAS hand och leder fram henne.
JARL och MARIANNE stiger in.*

JARL

Välkomna allesamman! Tack för att ni kom.

MÅRTEN

Tack för inbjudan. Vi uppskattar din gästfrihet.

JARL

Ja, varsågod.

AUGUSTA

Måste vi nödvändigtvis spela det här spelet. Vi är trots allt fiender. Lite artighet kommer inte att släta över det faktumet.

JARL

Där har du fel, kamrat. Lite artighet fiender emellan är precis det som behövs. Det är själva grunden för ett civiliserat samtal. Och ett civiliserat samtal är i sin tur grunden för ett möjligt fredsfördrag. (*Till DEN RÖDE LEDAMOTEN.*) Har jag inte rätt?

MÅRTEN

Jo - tveklöst.

JARL

Bra. Ingen av oss önskade krig - och det måste få ett slut, det tror jag att vi alla kan enas om.

AUGUSTA

Häv blockaden och dra tillbaka era trupper, då skulle kriget vara slut.

JARL

Jag förstår att du inbillar dig det, men så länge det finns beväpnade extremister i Malmö kommer vi aldrig uppnå fred.

MÅRTEN

Vi är beredda på att lägga ner vapnen, om våra rättigheter är säkrade.

JARL

Vad kräver ni?

MÅRTEN

Autonomi.

JARL

Ett självständigt Malmö?

MÅRTEN

Våra invånare kommer aldrig att acceptera konservativa småstadsbor som ledare, dom kräver en egen röst. (*Till MARIANNE.*) Rätten till självstyre - det tror jag du kan sympatisera med.

JARL

Och likaså jag. Jag har ingen ambition att härska över malmöiterna. Jag kan övertalas att stödja ert självstyre i alla lokala frågor.

MÅRTEN

Alla lokala frågor?

JARL

Jag är ingen despot - vad än er proganganda säger.

JARL (forts.)

Ni får full kontroll över dom kommunala skattemedeln och dom lokala ordningsstadgarna. Allt ni behöver göra är vara lojala mot vår utrikespolitik och vårt rättsväsende.

MÅRTEN

En federation?

JARL

Om du vill kalla det det.

MÅRTEN

Det är ett mycket intressant erbjudande. Jag behöver ett ögonblick att konferera med mina kollegor.

JARL

Självklart - ta den tid ni behöver.

MÅRTEN samlar SUPPLEANTEN och AUGUSTA i en klunga.

MARIANNE

Oroa dig inte. Dom kommer att anta erbjudandet. I grunden är dom för fega för att strida. (*Paus.*) Kanske inte den feta - hon har lite stake, det måste jag erkänna.

MÅRTEN

Vi är öppna för att diskutera detaljerna för vårt självstyre. Om vi kommer fram till ett bra avtal, så ser vi till att upplösa vår armé.

JARL

Utmärkt!

JARL (forts.)

Då återstår bara en sak innan vi kan inleda formella förhandlingar.

AUGUSTA

Jag visste det, han döljer nåt.

JARL

Det är bara en liten sak. Men jag behöver ett tecken på er goda vilja.

MÅRTEN

Och det faktum att vi är här, och är öppna för samtal - det räcker inte?

JARL

För mig, jo. Men ni måste visa samma vilja till försoning även offentligt. Jag föreslår ett kort radiotal: nåt om samarbetsvilja och att vända blad. Du formulerar det som du vill, så klart.

MÅRTEN

Du vill inte göra ett gemensamt uttalande?

JARL

Låt oss tala klarspråk. Er stad är belägrad. Min armé är vida överlägsen er. Enda anledningen att jag inte har beordrat ett fullskaligt anfall är att förlusterna kommer att vara omänskligt höga. Men till slut kommer jag inte att ha nåt val. Tvinga mig inte att förinta Malmö. Ge mig ett annat alternativ.

MARIANNE

Ni kommer aldrig stå som segrare, det vet du. Det här är enda sättet att inte sluta som förlorare.

MÅRTEN

(Till publiken.) Kära Malmö! Kära, kära Malmö! Jag har sålt ut mina ideal, min integritet, min stad. Jag har gjort det eftersom jag är en liten fitta. Och dessutom använder jag det kvinnliga könsorganet på ett nedsättade vis. Det poängterar det faktum är jag inte har nån stake överhuvudtaget. Därför tillkänneger jag nu ett ensidigt vapenstillestånd i väntan på fredsförhandlingar. Alla krigsoperationer från vår sida är härmed avbrutna.

JARL

Jag vet att det inte var lätt för dig. Men personlig stolthet kan inte stå i vägen för fred.

MARIANNE

(Till JARL.) Bra! Grip dom nu!

MÅRTEN

Va!

JARL

Vad menar du?

MARIANNE

Anfaller du nu kommer det ta timmar innan försvaret har organiserat sig. Du kommer ha trupper på Nobelvägen innan dom förstått vad som hänt.

MÅRTEN

Det är skamligt!

MARIANNE

(Knuffar omkull MÅRTEN.) Håll käften!

MARIANNE (forts.)

(*Till JARL.*) Det här är den bästa chansen du nånsin kommer att få.

AUGUSTA försöker fly.

MARIANNE

Soldat!

REKRYTEN hindrar AUGUSTA.

REKRYTEN

Halt!

MARIANNE

(*Till JARL.*) Det här är enda sättet att ta staden utan att tusentals civila dör.

AUGUSTA

(*Till MARIANNE.*) Jag visste att man inte kunde lita på dig!

MARIANNE

(*Till JARL.*) Det enda sättet - det måste bli så här.

JARL

Om jag bryter mot diplomatins regler kommer ingen att lita på mig igen.

AUGUSTA

(*Till JARL.*) Du kommer att förlora den lilla respekt du har.

REKRYTEN knuffar omkull AUGUSTA.

MARIANNE

(*Till JARL.*) Jag skiter fullkomligt i dig, det handlar inte om dig. Det här handlar om det som måste göras för att rädda Skåne. Det kommer aldrig bli fred så länge dom rödas ledare får gå fria. Behandla dom väl, men dom måste kastas i fängelse. Du vet att det måste ske.

JARL

(*Till REKRYTEN.*) Soldat, eskortera fångarna till häktet och lås in dom.

REKRYTEN

Ni hörde honom - upp på benen!

AUGUSTA

(*Till MARIANNE.*) Edvard kommer aldrig att förlåta dig.

MARIANNE

Vi måste alla göra uppoffringar. Jag gör det här för att rädda dom civila i Malmö.

AUGUSTA

Ja, intala du dig själv att det är det du gör. Men du kommer åtminstone aldrig få Edvard.

REKRYTEN leder ut AUGUSTA, MÅRTEN och SUPPLEANTEN.

JARL

Då har vi valt väg. Är du redo att ta konsekvenserna?

MARIANNE

Ja.

JARL

För den här vägen är den svåra, tro inget annat. Den kräver att vi kan ta svåra beslut. Är du verkligen redo?

MARIANNE

Jag har redan svarat på den frågan.

JARL

Då så. Då anfaller vi.

JARL och MARIANNE går ut.

SCEN IX - SLUTSTRIDEN

FÄNRIKEN och SOLDATEN tar skydd.

FÄNRIKEN

Jag tror det är här. Ska bara kolla kartan.

SOLDATEN

Ner med huvudet.

FÄNRIKEN

(Duckar.) Jo, jag tror det här är rätt ställe.

SOLDATEN

Ge mig kartan! *(Tar kartan.)* Ja, det är här - precis som jag sa från början.

FÄNRIKEN

Okej - ner med dig i hålet då!

SOLDATEN

Vi måste rapportera in det - och vänta på förstärkning.

FÄNRIKEN

Nej. Vi tar honom nu, du och jag - innan han hinner komma undan.

SOLDATEN

Jag tänker inte riskera livet för att du vill imponera på Jarl.

FÄNRIKEN

Jag är ditt befäl och det här är en order: ner med dig i hålet!

SOLDATEN

Jaha, så jag ska gå först?

FÄNRIKEN

Ner med dig!

SOLDATEN klättrar ner.

FÄNRIKEN

Ser du nåt?

SOLDATEN hyschar. EDVARD smyger upp bakom henne.

SOLDATEN

Här verkar vara tomt, han måste ha stuckit.

FÄNRIKEN

Jag kommer ner.

FÄNRIKEN klättrar ner och EDVARD kastar sig över SOLDATEN.

SOLDATEN

Hjälp mig - ta honom! Ta honom!

FÄNRIKEN

Jag hämtar förstärkning!

SOLDATEN

Nej! Ta honom!

FÄNRIKEN

Håll ut! (*Klättrar upp.*) Jag kommer tillbaka.

SOLDATEN

Nej!

EDVARD besegrar SOLDATEN.

EDVARD

(Till publiken.) I efterhand kommer jag alltid att ångra att jag inte tog mitt eget liv, här och nu. Jag har en liten stund innan dom stormar in, men ... tanken slog mig inte ens, där och då. Men allting i mitt liv efter den där dagen i bunkern har varit som en lång vinter. Ingen sol, bara snödis. Allt är vitt - och dödstyst. Inte ett spår av liv. Jag missade min chans - och nu är det för sent.

JARL stormar in.

EDVARD

Titta, där har vi min kära bror - alldeles ensam. Var det så klokt?

JARL

Jag kommer inte ensam, jag har sällskap.

MARIANNE kommer in.

EDVARD

(Till MARIANNE.) Det borde jag förstått.

MARIANNE

Jag är ledsen, men det här måste få ett slut.

EDVARD

(Till JARL.) Du tror väl inte att jag bara kommer lägga ner vapnen och ge mig.

JARL

Nej - det skulle göra mig mycket besviken.

MARIANNE avväpnar EDVARD.

JARL

(Till MARIANNE.) Det är alltid ett nöje att se dig arbeta.

MARIANNE

(Till EDVARD.) Det är en nödvändighet att slå ner det här upproret, annars kommer det att förgöra Skåne.

EDVARD

Tror du verkligen du kommer få fred och frihet med min bror vid makten?

MARIANNE

Skåne behöver stabilitet.

EDVARD

Vet du ens vad han har gjort! Hans säkerhetsstyrka har slagit in dörrar överallt på Möllan, och gripit partimedlemmar och lokala aktivister - civila! Allihop har förts till Malmö arena och hans soldater har slagit en järnring runt - ingen kommer ut igen.

MARIANNE

(Till JARL.) Har du blivit tokig!

JARL

Jag varnade dig att det här skulle kräva svåra beslut. Svåra, men nödvändiga. Vi kan inte låta nån del av partiet i Malmö leva kvar; vi måste dra upp det med roten, annars växer problemet bara upp igen.

MARIANNE

Det här är ... galenskap. Jag gick aldrig med på det här. Varför...

JARL

Du har ingen formell post i vår regering; jag berättar det du behöver veta, inget mer.

MARIANNE

Jag tänker inte ... jag vill inte ha nåt med det här att göra.

JARL

Det spelar ingen roll, jag behöver inte dig längre. Du har spelat ut din roll, Marianne.

MARIANNE kastar sitt vapen och ger sig av.

EDVARD

Få det överstökat.

JARL

Jag vill inte döda dig. Men jag måste knyta ihop säcken.

MODERN reser sig från de döda.

MODERN

Du har mördat min son!

JARL

Mamma! Nej, jag -

MODERN

Hur vågar du ens tänka tanken! Döda din egen bror!

JARL

Jag har inget val -

MODERN

Du har aldrig tagit ansvar för din lillebror - alltid har du försökt komma undan. Det har aldrig gått att lita på dig!

JARL

Jag kan inte skona honom nu, jag har redan gått för långt - förstår du inte det, mamma?

MODERN

Allt ditt prat om familj och ansvar, det är inget värt. Du är en liten ögontjänare, det sa din far alltid.

JARL

Men jag vet inte vad jag ska göra, mamma. Vad ska jag göra!

MODERN

Du ska skydda din lillebror, det är vad du ska göra.

JARL

Men jag kan inte. Och det är inte mitt fel. Det är han som ställde sig på fel sida.

MODERN

Det finns ingen ursäkt, du måste skydda honom - hör du vad jag säger!

JARL

Ja, mamma.

MODERN

Våga inte svika mig! Våga inte svika mig som du svek
din far!

JARL

Nej, mamma.

MODERN

Din stackars far - som han slet för din skull.

MODERN faller ihop.

EDVARD

Kom igen då! Gör det! Gör det då! Vad fan är det med
dig! Du ser ut som du sett ett spöke - eller mamma. Det
är ungefär samma sak.

JARL

Jag tänkte på Musikhögskolan.

EDVARD

Det hade inte blivit ett dugg annorlunda om du kommit
in. Du hade bara blivit besviken ett par år senare, när
du inte kunde få jobb.

JARL

Men pappa blev otroligt besviken.

EDVARD

Det spelar ingen roll. Du hade aldrig kunnat bli
gitarrist, du har för klumpiga fingrar.

JARL

Min adjutant kör dig till mitt sommarställe - och så
håller du dig gömd tills allt det här blåst över.

JARL (forts.)

Men jag varnar dig, ett enda felsteg så skickar jag säkerhetsstyrkorna på dig. Stick härifrån nu! Min bil väntar utanför. Stick nu!

EDVARD skyndar därifrån. JARL tar upp en gitarr och spelar ett klassiskt stycke, tills han missar en not. Han provar igen, men misslyckas. Han går därifrån.

SCEN X - MOTSTÅNDSRÖRELSEN

CHARLOTTA stiger fram.

CHARLOTTA

(Till publiken.) Det är dags för oss att sluta gömma oss i skuggorna. Det är dags att ta klivet fram i ljuset.

ENOCH, JÖNS, KRISTIAN och LILLEMOR kommer in i ljuset.

CHARLOTTA

Vi gömmer oss utav rädsla - och den är befogad. Tjugofem år av brutalt envälde har lärt oss läxan. Men i mörkret kan ingenting växa. I mörkret kan vi med nöd och näppe överleva - men vi är inte fria att leva. Det kan vi bara göra i ljuset. Och kliver vi alla fram tillsammans kan ingen hindra oss.

JÖNS

Vad är det du föreslår egentligen?

CHARLOTTA

Att vi går ut på gatorna och gör vår röst hörd.

KRISTIAN

Det är vanvett. Vi kommer sitta inspärrade allihop innan solen gått ner.

CHARLOTTA

Är vi tillräckligt många kommer dom inte kunna fånga oss alla.

KRISTIAN

Nej, då kommer dom plocka fram kulsprutorna och mejaner oss istället.

ENOCH

Charlotta har faktiskt en poäng: dom kan inte döda oss alla. Regimen är beroende av vårt tysta medgivande, och vi borde förvägra dom det.

CHARLOTTA

Vi måste gå ännu längre.

KRISTIAN

(*Till CHARLOTTA.*) Gå ut på gatorna och öppet protestera?

CHARLOTTA

Ja. Men jag menar inte att vi ska gå obehäpnade.

LILLEMOR

Vad då, ska vi ta oss an regeringsstyrkorna med träpåkar och gatsten?

CHARLOTTA

Nej, med österrikiska Glock och franska FAMAS-gevär, och allt annat EU har sålt till regimen.

ENOCH

Jag är lika frustrerad som dig på att vänta; jag vill göra nåt nu. Men föreslår du verkligen att vi ska gå i krig mot en militärdiktatur?

CHARLOTTA

Ja.

KRISTIAN

Ni är inte kloka som ens diskuterar det här; ni kommer att ha ihjäl oss allihop! Jag tänker inte stå här och lyssna på sån galenskap. Jag sticker hem!

LILLEMOR

Nej - gå inte!

KRISTIAN

Jag tänker inte dö för det här.

LILLEMOR

Stanna - vi pratar bara!

KRISTIAN går därifrån.

CHARLOTTA

Det är det som är problemet: vi pratar och pratar, men vi gör ingenting.

LILLEMOR

(Till JÖNS.) Ska jag gå efter honom?

CHARLOTTA

Nej, låt honom gå. Vi har ingen användning för såna som han. Vi kan inte längre förbli passiva.

JÖNS

Tro mig, jag skulle inget hellre vilja än att ta till vapen och besegra armén. Men är det ens möjligt?

CHARLOTTA

Vi har nåt som dom inte har: övertygelse. Dom slåss för lön, och en rädsla för reprissalier. Dom har vapnen, men vi har motivationen.

JÖNS

Vi är för få för att utmana dom på allvar.

CHARLOTTA

Nu, ja. Men vårt motstånd kommer att locka andra till kampen.

JÖNS

Jag vet inte -

CHARLOTTA

Jo, när folket ser att det går att göra motstånd kommer dom att komma. Under så många år har dom varit förtryckta att dom glömt att man faktiskt kan göra motstånd.

LILLEMOR

Jag är tveksam att ta till våld; jag vet inte om jag kan leva med att ta nåns liv.

CHARLOTTA

Det är en fråga om självförsvaret. Jag vill inte ens kalla det våld - jag kallar det intelligens.

LILLEMOR

Ja, du kanske har rätt.

CHARLOTTA

Det är vi som har rätten på vår sida. Vi har rätt att försvara oss. Vi har rätt att göra uppror!

JÖNS

Ja!

LILLEMOR

Ja!

JÖNS

Vi har rätten!

ENOCH

Jag håller inte med.

CHARLOTTA

Menar du att vi inte har rätt att försvara oss!

ENOCH

Vi har all rätt att använda våld, det håller jag med om. Det är våldet som metod jag är skeptisk mot. Varför ska vi utmana militärdiktaturen på just det området där dom är som starkast? Varför inte utmana dom där dom är som svagast?

CHARLOTTA

Därför att det är det en enda sätte: all makt utgår från polisen och armén.

JÖNS

Men vänta - vad menar du? Var är dom som svagast?

ENOCH

Det frivilliga engagemanget - själva grunden för civilsamhället. Det är som Charlotta säger, armén och polisen drivs av hotet om våld. Det är bara enstaka individer inom dom här organisationerna som drivs av ett genuint engagemang. Om vi kan presentera ett reellt alternativ kommer många att överväga det.

CHARLOTTA

Så vi ska bara hoppas på deras goda vilja?

ENOCH

Nej. (*Till publiken.*) Men om vi sätter vår tillit till våldet som metod - ja, då har vi valt just det slagfält där diktatorn har övertaget.

JÖNS

Men vi kanske inte behöver möta dom i öppen konflikt?

ENOCH

Gerillakrig tenderar att drabba civilbefolkningen hårdast. Jag tycker att priset är för högt.

JÖNS

Men vad vill du att vi ska göra då - rent konkret?

ENOCH

Charlotta har sagt många kloka saker. Först och främst måste vi ge befolkningen sitt självförtroende tillbaka. Efter så många år av förtryck är det skadat. Vi måste visa att det går att göra motstånd - utan våld.

JÖNS

Hur då?

ENOCH

Det kan vara så enkelt som att göra ett dåligt jobb på sitt arbete - eller nåt större, som att organisera en strejk. Vi behöver sprida kunskapen om det: hur man gör motstånd.

CHARLOTTA

Nästan lika riskabelt som att gå i krig.

ENOCH

Bara nästan. Och det är kanske det bästa med den här metoden. Den minskar risken för ett totalt kaos i samhället, som ett krig garanterat kommer att föra med sig. Och det ger oss en större chans att överleva länge nog att se Skåne fritt och demokratiskt.

CHARLOTTA

Du kommer här med dina idéer - och du förväntar dig att vi ska svälja allt med hull och hår. Jag vet inte ens vem du är; jag har inte sett dig här förut.

ENOCH

Nej, det är första gången jag är här. För en vecka sen visste jag inte ens att det fanns en organiserad demokrati rörelse i Skåne.

CHARLOTTA

Och nu kommer du hit med en tydlig agenda - jag tycker att det är väldigt suspekt.

LILLEMOR

Han har ju all rätt att argumentera för sin sak.

JÖNS

Men det är sant, vi vet inte vem du är.

ENOCH

Jag är bara nån som fyller i blanketter dagarna i ända, jag är ingen viktig. Jag bara tror väldigt starkt på ickevåld.

CHARLOTTA

Har jag inte sett dig på inrikesdepartementet förresten?

JÖNS

Jobbar du för diktatorn?

ENOCH

Nej! Eller indirekt så gör ju jag det - jag skyfflar papper på departementet, och jag gör mitt bästa för att göra ett så dåligt jobb så möjligt.

CHARLOTTA

Och hur vet vi att du inte är en spion?

LILLEMOR

Var inte så paranoid!

ENOCH

I så fall är jag en tämligen usel spion.

Någon smyger omkring i skuggorna.

CHARLOTTA

Det kanske är en taktik för att inte bli misstänkt.

ENOCH

Att vara en dålig spion är en taktik för att vara en bra spion?

CHARLOTTA

Ja - varför ska vi lita på dig?

JÖNS

(Hyschar.) Det är nån som är här.

LILLEMOR

Var då?

JÖNS

(Hyschar.) Tyst!

Paus.

JÖNS

Jo, det är nån här! Fort - stick hem allihop!

LILLEMOR

Dom tar oss, dom tar oss, dom tar oss -

CHARLOTTA

Ut genom gränden!

JÖNS, LILLEMOR och CHARLOTTA springer därifrån. ENOCH vet inte var han ska ta vägen; han stöter ihop med en förklädd MARIANNE.

ENOCH

Ja - hej! Jag var precis på väg ... ingenstans ... bara hem. Det är ingen här ... inte för att jag förväntade mig att nån skulle vara här, jag råkade bara gå förbi.

MARIANNE

Är mötet slut?

ENOCH

Vilket möte? Jag känner inte till nåt möte.

MARIANNE

Jag är en vän, jag har kommit hit för att varna er.

ENOCH

Vilka vi? Det är bara jag här.

MARIANNE

Dom vet att ni finns. Ni måste vara försiktiga.

ENOCH

Hur ... hur vet du det?

MARIANNE

En säkerhetspolis som försökte imponera. Dom vet att ni finns. Men jag tror inte att dom vet vilka ni är, men jag är inte säker.

ENOCH

Men vem är du?

MARIANNE

Bara en vän.

ENOCH

Du verkar väldigt bekant.

MARIANNE

Lova mig att ni är försiktiga!

ENOCH

Marianne?

MARIANNE

Nej.

ENOCH

Marianne - det är ju du.

MARIANNE

Säg inget om att det var jag som lämnade meddelandet.
(På väg att gå.)

ENOCH

Nej, stanna. Du måste träffa dom andra.

MARIANNE

Jag menar allvar - du får inte berätta att jag var här.

ENOCH

Men det är ju enormt stort - att du är här. Det betyder ju att du stödjer demokratikampen. Förstår du inte hur stort det är, folk skulle -

MARIANNE

Nej! Du får inte berätta! Lova mig det!

CHARLOTTA spionerar på dem.

ENOCH

Okej. Jag lovar.

MARIANNE

Bra! Ta hand om dig - och dina vänner.

ENOCH

Kan du inte komma på nästa möte? Fundera på det i alla fall.

MARIANNE

Uppror är för unga människor. Det är för sent för mig.

MARIANNE går.

SCEN XI - SONEN

Triumfatorisk musik. JARL uppstiger ur den skånska myllan. ADJUTANTEN klär på honom rocken. JARL poserar för MÅLAREN.

MÅLAREN

Perfekt! Håll där!

JARL

Så här?

MÅLAREN

Ja, fantastiskt! Mycket heroiskt.

MÅLAREN börjar måla ett mycket taffligt porträtt.

JARL

Det är viktigt att det blir bra. Inte för min skull - för folkets skull. Dom behöver nåt att se upp till - nåt att sträva efter.

MÅLAREN

Det här kommer att bli makalöst - utstråla styrka, kraft. Generationer kommer att beskåda det här verket.

JARL

Mycket bra! Jag vet inte var min adjutant fann dig, men har jag sett nåt tidigare verk av dig?

MÅLAREN

Nej, förmodligen inte.

JARL

Jaså. Hur kan det komma sig?

MÅLAREN

Jo ... om jag ska vara ärlig så har jag inte gjort några verk tidigare. Men jag har studerat konsthistoria hela mitt liv, så jag är väl bekant med alla tekniker som krävs.

JARL

(Till ADJUTANTEN.) Jag är nyfiken - varför valde du henne till mitt jubileumsporträtt?

ADJUTANTEN

Det finns inga målare kvar. Alla har flytt eller sitter internerade i arbetsläger. Men oroa dig inte, hennes meriter är utomordentliga. Hon har undervisat på Lunds universitet i tio år, och hon har doktorerat i nordiska kungaporträtt.

MÅLAREN

Ryttarskulpturer är ämnet i min avhandling.

ADJUTANTEN

Just det - ryttarskulpturer.

JARL

Ja - utmärkt.

ADJUTANTEN

Din son har tydligen anlämt.

JARL

Bra, hämta in honom.

ADJUTANTEN hämtar in ENOCH.

ENOCH

Du ville träffa mig. Vad händer här?

JARL

Det är snart tjugofem år sen jag ledde trupperna till seger i Malmö. Jag har beställt ett porträtt till högtidlighållandet. (*Till ADJUTANTEN och MÅLAREN.*)
Lämna oss - jag behöver tala med min son.

ADJUTANTEN och MÅLAREN skyndar ut.

ENOCH

Vad är det?

JARL

Jag har fått besvärande uppgifter om dig.

ENOCH

Vad då? Vad har du hört?

JARL

Spela inte dum. Vad tänkte du egentligen! Tror du att presidentens son kan gå på ett olagligt politiskt möte och att det inte skulle komma ut?

ENOCH

Men det är ju knappt nån som vet hur jag ser ut, det har ju du sett till.

JARL

Det är för din säkerhet, men det hör inte hit. Vad gjorde du där?

ENOCH

Hur fick du veta?

JARL

Det ska du inte lägga dig i. Svara på min fråga!

ENOCH

Mötet var inte olagligt - rent konstitutionellt har människor rätten att mötas så länge -

JARL

Vad gjorde du där!

ENOCH

Jag var nyfiken. Det är väl ingen nyhet för dig att jag önskar reformer?

JARL

Alla dessa studier och du har inte lärt dig ett dugg om vårt land. Jag förbjuder dig att ha nån som helst kontakt med såna element, dom hotar vår inre säkerhet.

ENOCH

Dom hotar dig.

JARL

Det är samma sak.

ENOCH

Du kan inte förbjuda mig, jag har inte gjort något olagligt - än.

JARL

Det avgör jag.

ENOCH

Du har ju till och med undertecknat konstitutionen.

JARL

Det råder undantagstillstånd!

ENOCH

Det har det gjort i tjugo av dom tjugofem åren som du
suttit vid makten!

JARL

Jag förstår inte att du gör så här mot din far!

ENOCH

Jag förstår inte att du gör så här mot ditt folk.

JARL

Det går ju inte ens att prata med dig längre. Jag
lämnar över det här till din farbror! Edvard!

*EDVARD träder in med två SÄKERHETSPOLISER vid sin
sida. Han torkar sina blodiga händer.*

EDVARD

Vad kan jag stå till tjänst med, Jarl?

JARL

Tala med din brorson - han lyssnar inte på mig.

EDVARD

Det gör jag så gärna. Faktum är att jag länge velat
göra det.

JARL

Bra! Jag lämnar över ansvaret till dig. Se till att
ungen håller sig i skinnet, det är en order.

EDVARD

Självfallet.

JARL går ut.

EDVARD

Jaha, har vi varit olydiga?

ENOCH

Jag gissar att det är nån av dina agenter som snokat fram det här?

EDVARD

Om du vill vara oppositionell får du nog lära dig att verka i skuggorna. Du är anmärkningsvärt klumpig som revolutionär.

ENOCH

Du skrämmer inte mig. Tror du att min far kommer låta dig skada mig?

EDVARD

Lätt att vara modig när man tror sig vara osårbar. Låt oss prova ditt mod i en lite mer verklighetstrogen miljö. (*Till SÄKERHETSPOLISERNA.*) Grip honom!

SÄKERHETSPOLISERNA griper ENOCH.

ENOCH

Vad gör du!

EDVARD

Ditt släktskap med vår ledare garanterar ditt liv - åtminstone för ögonblicket. Men vi som levt lite längre än dig vet att livet ofta är smärtsamt.

SÄKERHETSPOLISERNA kedjar fast ENOCH.

ENOCH

Du är ju galen!

EDVARD

Nej, jag är illvillig, det är en betydande skillnad.
(*Till SÄKERHETSPOLISERNA.*) Slå på strömmen!

SÄKERHETSPOLISERNA slår på strömmen, som forsar genom ENOCHS kropp.

EDVARD

Lossa kedjorna!

SÄKERHETSPOLISERNA tar loss ENOCH, som faller ihop.

EDVARD

Jag skiter fullkomligt i om du springer på möten och drömmer om demokratiska reformer, men du ska fan hålla dig borta från Marianne! Jag tänker inte stå och se på medan du drar henne ner i fördärvet.

ENOCH

Jag har inte -

EDVARD

Håll käften! Allt jag vill höra från dig är nej - nej, jag ska aldrig öppna munnen i Mariannes närhet igen.

ENOCH

Hur fick du reda på ...?

EDVARD

Säg vad jag vill höra, annars slår vi på strömmen igen.

Plötsligt rusar ENOCH upp och knuffar omkull EDVARD och springer därifrån.

EDVARD

(Till SÄKERHETSPOLISERNA.) Stå inte bara där! Ta fast honom!

SÄKERHETSPOLISERNA jagar ENOCH, som till slut kommer undan.

SÄKERHETSPOLISEN

Han kom undan!

EDVARD

Nåväl - det spelar ingen roll. Det kanske till och med blir bättre på det här viset. Kalla hit vår mullvad, jag vill prata med henne på kontoret.

EDVARD och SÄKERHETSPOLISERNA går ut.

SCEN XII - FÖRRÄDAREN

ENOCH kommer in, följd av KRISTIAN.

KRISTIAN

Gå inte! Stanna och prata med oss.

ENOCH

Du stormade ju ut från förra mötet!

KRISTIAN

Jag blev arg, det förstår du -

ENOCH

Men vad tror du jag är! Jag tänker inte bli pressad in i nåt jag inte kan stå för.

KRISTIAN

Det är därför du måste stanna. Utan dig kommer Charlotta få igenom sina planer, det är jag helt säker på.

ENOCH

Ett krig skulle omkullkasta den demokratiska kampen.

KRISTIAN

Jag vet.

CHARLOTTA, JÖNS och LILLEMOR kommer in.

CHARLOTTA

(Till ENOCH.) Varför vägrar du dela med dig information som kan vara avgörande för oss? Vems sida står du på egentligen?

ENOCH

Och varför är du så angelägen om att ta till vapen?

CHARLOTTA

Det är dags för dig att bevisa din lojalitet med rörelsen. Du måste veta var regimen gömt undan vapen.

ENOCH

Jag har inget att bevisa - jag berättade självmant vem jag är.

CHARLOTTA

Du är diktatorns son!

JÖNS

Jag vill inte döma dig på grund av din familj, men du förstår säkert att vi känner en viss skepsis gentemot dig.

ENOCH

Varför ifrågasätter du inte hennes motiv? (*Indikerar Charlotta.*) Varför är hon så otålig att starta krig mot en militär övermakt?

CHARLOTTA

Jag behöver inte bevisa nåt för dig, jag har varit en del av den här rörelsen i två år. Du har bara varit med ett par veckor.

JÖNS

Om vi beslutar att väpnad kamp är det enda alternativet, då respekterar du väl majoritetens vilja och avslöjar var vapengömmorna finns?

ENOCH

Ärligt talat, jag vet inte. Jag måste rannsaka mitt samvete.

CHARLOTTA

Där hör ni! Han respekterar inte den demokratiska ordningen.

ENOCH

Har ni ens funderat på vad som händer efter - för det kommer ett efter. Vad vi än gör kommer den nuvarande ordningen inte vara för evigt. Borde inte vårt mål vara att förkorta tiden till diktaturens fall, men även att göra allt för att det som följer efter sammanbrottet är nåt bättre? På vilket sätt förenklar ett krig övergången från diktatur till demokrati?

LILLEMOR

Vi kanske måste fokusera på en sak i taget. Första prioritet måste ju ändå vara att störta diktatorn.

ENOCH

Inte om han efterträds av en annan diktator. Då har allt varit förgäves. Vår första prioritet borde vara att säkra en demokratisk övergång, och då är civil olydnad en bättre strategi. Vi ger medborgarna demokratiska verktyg dom kommer att ha nytta av även efter.

LILLEMOR

Jo, jag är lite bekymrad över hur man får slut på ett krig, när det väl har börjat.

ENOCH

Ja, precis.

ENOCH (forts.)

Men om man istället bygger upp demokratiska organisationer: fackförbund, studentkårer. Då har man redan gjort halva jobbet inför maktskiftet.

CHARLOTTA

Ser ni inte vad han håller på med! Han är här bara för att splittra oss!

ENOCH

Varför är du här? Du är ju inte intresserad av nåt annat än krig. Och det gagnar ingen förutom regimen.

CHARLOTTA

Vad anklagar du mig för!

ENOCH

Jag anklagar inte dig - jag bara noterar att dina intressen är ganska samstämmiga med regimen.

CHARLOTTA

Patetisk anklagelse - fullkomligt absurt.

Paus.

LILLEMOR

(Till ENOCH.) Vad är det?

ENOCH

Konstigt - jag förväntade mig att Marianne skulle dyka upp nu.

LILLEMOR

Marianne? Varför skulle hon dyka upp här?

KRISTIAN

Marianne - lever hon fortfarande?

JÖNS

Ja då, hon har bara dragit sig undan offentligheten.

ENOCH

(*Till LILLEMOR.*) Jag har lagt märket till att Marianne tenderar att dyka upp i just rätt ögonblick. Därför trodde jag att hon skulle komma nu.

MARIANNE dyker upp.

MARIANNE

Förlåt att jag är sen, jag var tvungen att ta en omväg.

KRISTIAN

Marianne, är det verkligen du?

MARIANNE

Ja, det ser du väl - du känner väl igen mig från affischen?

KRISTIAN

Jo.

MARIANNE

(*Till ENOCH.*) Jag tror att jag blev skuggad, men jag lyckades skaka av mig dom.

LILLEMOR

Men vad gör du här?

MARIANNE

Jag är här för att varna er.

MARIANNE (forts.)

(Till ENOCH.) Jag har snokat vidare. Jag vet inte varför än, men säkerhetspolisen förbereder sig för ett inbördeskrig. Dom är uppenbarligen väldigt förväntansfulla.

CHARLOTTA

Varför tittar ni på mig! Jag hade ingen aning.

ENOCH

(Till MARIANNE.) Jag är helt säker på att säkerhetspolisen lyckats infiltrera rörelsen.

CHARLOTTA

Det är inte jag!

MARIANNE

Vad är det dom planerar?

ENOCH

Ingen aning.

CHARLOTTA springer därifrån.

ENOCH

Låt henne löpa! Hon har redan rapporterat allt hon vet till säkerhetspolisen. Vi måste utgå från det åtminstone.

JÖNS

Jag visste det! Ända från början visste jag att det var nåt fel med henne.

KRISTIAN

Just det, ja.

ENOCH

(*Till MARIANNE.*) Edvard vet att du har varit i kontakt med oss.

MARIANNE

Jo, jag förstod det när jag insåg att jag var skuggad. Jag måste hitta någonstans att gömma mig ett tag. Hade hoppats att ni kunde hjälpa mig med det.

KRISTIAN

Charlotta lär ju ha röjt alla våra adresser.

LILLEMOR

Det finns en övergiven lägenhet i Landskrona som ingen känner till. (*Till MARIANNE.*) Där kommer dom inte att hitta dig.

KRISTIAN

Och jag vet en lantbrukare som sympatiserar med vår sak. Vi tre kan säkert gömma oss där.

ENOCH

Då går vi under jorden. Det är dags att organisera oss på allvar.

De stämmer upp i en kampsång och går ut.

SCEN XIII - STRAFFET

SÄKERHETSPOLISERNA hänger upp MARIANNE i fötterna.

MARIANNE

Nej! Vad gör ni! Vad vill ni egentligen! Vad har jag gjort! Säg mig det åtminstone - vad jag har gjort! Vad har jag gjort! (*Paus.*) Vad ska ni göra med mig! Svvara mig - vad ska ni göra med mig! Svvara mig då! Säg nåt! Hjälp! Hjälp! Hjälp!

Paus.

EDVARD (*off*)

Är hon redo?

SÄKERHETSPOLISEN

Allt är klart.

EDVARD kommer in.

EDVARD

Bra.

MARIANNE

Jag visste att du låg bakom det här.

EDVARD

Du misstar dig. Det gör mig väldigt ledsen att se dig i den här prekära situationen - det är inget jag önskade mig.

MARIANNE

Så fan heller! Nu har du mig precis där du alltid velat ha mig: fjättrad och uthängd.

EDVARD

Det sårar mig när du säger så. Det är sant att det åligger mig att åsamka dig smärta - det är mitt ansvar. Men det är vår käre ledare som undertecknade arresteringsordern. Jag har den här. (*Visar fram ett papper.*) Jag har inget annat val, jag måste följa order. Därför är du här, gripen för högförräderi.

MARIANNE

Det är ni som förrått Skåne och folket! Det är du som är förrädaren!

EDVARD

Såja - ansträng dig inte. Du behöver spara dina krafter. (*Till SÄKERHETSPOLISEN.*) Sänk ner henne.

SÄKERHETSPOLISERNA sänker ner MARIANNE.

EDVARD

Lämna mig med fången.

SÄKERHETSPOLISERNA går ut.

EDVARD

(*Till MARIANNE.*) Du förstår säkert vad som ska hända nu. Ingen kommer härifrån - det här är en slutstation. Det hade varit smidigare om vi helt enkelt bara avrättat fångarna. Men det finns naturligtvis protokoll att följa, även när det gäller såna här otrevliga saker. Det kan tyckas vara omänskligt. Men om man inte upprättar ett tydligt förfaringsätt - ja, då urartar verksamheten. Det viktiga är att våra förhørsledare följer reglerna, det är för deras skull. Annars skulle dom inte orka med arbetet.

EDVARD (forts.)

Jag är så klart medveten om att en hel del av uppgifterna som kommer fram under förhören är otillförlitliga. Men, som sagt, det viktiga är att följa en bestämd rutin - det är det enda sättet att sköta såna här saker på ett smidigt sätt.

MARIANNE

Snälla...

EDVARD

Ett utmärkt exempel. Förhørsledaren måste kunna motstå en bedjande kvinna, det är inte lätt. Det är därför vi har rutiner.

SÄKERHETSPOLISEN kommer in.

SÄKERHETSPOLISEN

Er brorson är här.

EDVARD

Mycket bra.

SÄKERHETSPOLISEN

Ska jag eskortera honom till en cell?

EDVARD

Nej, jag tar emot honom på mitt kontor.

SÄKERHETSPOLISEN går ut.

MARIANNE

Låt pojken vara! Edvard!

EDVARD går ut och möter ENOCH.

EDVARD

Välkommen! Jag hoppas att mina mannar behandlade dig väl under färden hit?

ENOCH

Dom sköt mig inte på fläcken åtminstone. Jag vet inte om jag ska vara tacksam för det.

EDVARD

Tyvärr blir man något avtrubbad i det här yrket - jag ber om ursäkt om dom var hårdhänta.

ENOCH

Du får det att låta som om jag hade ett val att följa med dom.

EDVARD

Självklart hade du inget val. Men än så länge är det här bara ett möte - ett informellt möte mellan två skånska politiker. Du är inte gripen. Det finns skäligena misstankar mot dig, och dom tar vi allvarligt på. Men utredningen behöver inte leda någonstans.

ENOCH

Vad betyder det?

EDVARD

Det betyder att det finns fortfarande utrymme att tala om det här, att hitta lösningar. Vid det här laget står det väl klart att du inte är mycket till upprorsman. Det tog oss ett par veckor att hitta dig bara.

ENOCH

Vad är det här? Nån slags taktik ... Vad vill du?

EDVARD

Jag vill bara att du ser det uppenbara: att er så kallade kamp inte går så bra.

ENOCH

Och vad vet du om det?

EDVARD

Ja, du är här. Framgång för en sällan hit. Du vet vad det här är för plats - det är därför du skakar.

ENOCH

Jag var hela tiden medveten om risken att hamna här.

EDVARD

Du behöver inte spela modig. Ingen är modig här inne. Ren och skär skräck är en mer rationell känsla. (Paus.) Men lyckligtvis har du träffat en vän - en allierad i kampen mot min bror. Jag tänker störta honom. Och jag vill ha er på min sida.

ENOCH

Varför skulle vi stödja dig? Du stödjer ju inte demokrati.

EDVARD

I kontrollerade former. Jag är ingen despot som din far.

ENOCH

En diktator är väl lika bra som en annan.

EDVARD

Jag är inte äregirig, jag vill bara det som är bäst för folket.

EDVARD (forts.)

Med mig vid makten får Skåne äntligen en chans att växa sig starkt. Och jag vill ha med er, jag vill ha ert stöd. Får jag det garanterar jag att reformvännerna kommer ha en röst i framtiden.

ENOCH

Hur vet jag att du håller vad du lovar?

EDVARD

När kupplanerna är satta i verket är jag beredd att gå ut i internationell media med ett löfte om demokratiska reformer. Fram tills dess måste du lita på mitt ord. (Paus.) Jag ska låta dig tänka över saken. Jag har andra åtaganden att ta hand om så länge.

EDVARD går till MARIANNE.

EDVARD

Jag hatar att behöva göra så här. Det var inte meningen att det skulle bli så här. Om du bara stött mig - istället för min bror. Allt skulle varit annorlunda då. Ångrar du dig inte, Marianne? (Paus.) Det behöver inte vara så här. Min brorson sitter på mitt kontor just nu. Vi ska störta hans far tillsammans - jag har planlagt allt i detalj. Mina styrkor är lojala med mig - och vi kan ta makten innan Jarl förstått vad som hänt. Han är helt blind utan oss. Och med demokratirörelsens stöd kommer EU att stå bakom maktskiftet, det vet jag.

MARIANNE

Det finns inte tillräckligt med vatten i Östersjön för att tvätta bort blodet från dina händer.

EDVARD

Vi har alla gjort våra misstag - du också. Jag vill att du förlåter mig, Marianne. Marianne - jag vill att du ser bortom alla missförstånd och fåniga konflikter. Vi hör ihop du och jag. Och nu när allt det här är över, då kan vi...

MARIANNE

Nej - gör inte det här.

EDVARD tar upp en ring och går ner på knä.

EDVARD

Marianne - vill du gifta dig med mig?

Lång, lång paus. EDVARD lägger undan ringen och går till ENOCH.

EDVARD

Då hoppas jag att vi har en överenskommelse?

ENOCH

Enda anledningen att du pratar med mig är för att skänka din smutsiga militärkupp legitimitet. Jag tänker inte ge dig det.

EDVARD

Det är ditt fria val. Visst är det skönt med valfrihet? (*Till SÄKERHETSPOLISERNA.*) Ta dom här två och kasta dem i det djupaste hålet vi har. Soluppgången över Lundaslätten har dom sett för sista gången.

SÄKERHETSPOLISERNA drar iväg ENOCH och MARIANNE.

SCEN 14 - MANIFESTATIONEN

EDVARD blockerar vägen för ADJUTANTEN.

EDVARD

Halt!

ADJUTANTEN

Vad gör du! Jag är här på Jarls order.

EDVARD

Jag vet. Jag kan inte släppa in dig.

ADJUTANTEN

Vad är här för dumheter! Jag ska förbereda vår ledares ankomst - jubileumsfirandet börjar om bara ett par timmar, och jag har inte tid med ditt trams.

EDVARD

Jag är ledsen, vi kan inte garantera din säkerhet. Mina trupper håller fortfarande på att genomsöka området. Vi har mottagit ett trovärdigt hot.

ADJUTANTEN

Vad då för hot? Vem skulle kunna hota ledaren här, i hans eget residens?

EDVARD

Jag kan tyvärr inte diskutera detaljerna, det är hemligstämplat.

ADJUTANTEN

Jag är Jarls adjutant - det finns ingeting du inte kan diskutera med mig!

EDVARD

Uppenbarligen finns det det. Kila i väg nu - och låt mig ta hand om det här.

ADJUTANTEN

Aldrig i livet att jag låter dig och dina hundar lösa i residenset. Inte utan mitt överinseende.

EDVARD

Skutta du tillbaka till den smutsiga gölen där du kom ifrån, din lilla groda.

ADJUTANTEN

Jaså, lillebror tror att han kan utmana mig. Jag varnar dig: jag har fällt många utmanare före dig.

EDVARD

Du fyller igen funktion förutom att torka min bror i röven.

JARL stiger in med målningen. Ett barn skulle gjort ett bättre jobb.

JARL

Det här jubileumsporträttet, jag är osäker. Tycker ni verkligen att det fångar mig?

ADJUTANTEN

Det är annorlunda utan tvekan, men det är det som är den stora kvaliteten, tycker jag. Den blickar framåt, samtidigt som den hyllar historien. Och det är ett tecken på ett stort verk.

EDVARD

(*Efter ett ögonblick.*) Jag ska erkänna att jag inte omedelbart såg dess kvalitet. Men för varje gång jag ser målningen växer den, och nu känner jag att den här bilden är starkare än den jag själv bär med mig. Den har på nåt sätt ersatt min egen hågkomst av den dagen. Det är ett mycket anmärkningsvärt porträtt.

JARL

Ni är ju båda bildade och kan uppskatta sådana kvaliteter. Men är den för ... modern för folket? Det viktiga är ju att dom uppskattar den.

EDVARD

Jag tycker det är ett modigt val. Självklart finns det dom som inte kommer att förstå, men speciellt dom unga kommer att ta den här målningen till sina hjärtan.

JARL

Det är viktigt att inspirera dom unga, det är det onekligen.

ADJUTANTEN

Det är en målning för framtiden, för kommande generationer. Det är ikonisk. Jag tvivlar inte för ett ögonblick när konstnären säger att det här är stor konst.

JARL

Mycket bra! (*Till ADJUTANTEN.*) Se till att den kommer på plats inför paraden!

ADJUTANTEN

Självfallet.

ADJUTANTEN (forts.)

Ledsen att behöva störa dig med det här, men det verkar som om din bror har överskridit sina befogenheter och stängt er residens.

JARL

(*Till EDVARD.*) Vad är det frågan om?

EDVARD

Det finns ett trovärdigt hot mot rikets säkerhet. Jag skulle vilja diskutera det i enrum.

JARL

(*Till ADJUTANTEN.*) Lämna oss!

ADJUTANTEN

Är du säker på att det är lämpligt -

JARL

Lämna oss!

ADJUTANTEN går i väg med målningen.

JARL

Nå, vad handlar det här om?

EDVARD

Vi har fått uppgifter om ett förestående mordförsök - på dig. Mina analytiker bedömer hotet som trovärdigt.

JARL

Varifrån kommer uppgifterna?

EDVARD

Från en källa inifrån.

EDVARD (forts.)

Därför vill jag att du avstår från det traditionella talet på balkongen och istället väntar tills paraden i eftermiddag.

JARL

Jag vill inte att det ska se ut som om jag gömmer mig.

EDVARD

Det är tjugofemårsjubileum - ingen kommer att förvänta sig att allt löper likadant som alla andra år. Dom kommer inte märka skillanden. Och jag kan ta över representationen här. Det viktiga är du är där för paraden, det är det alla kommer för att titta på.

JARL

Det låter klokt. Vi gör så.

EDVARD

Det finns även andra uppgifter. Jag bedömer inte dom som lika tillförlitliga. Men vi har uppgifter på att din adjutant är inblandad i planerna. Jag tänkte det var säkrast att fick informationen, även om den visar sig vara fel.

JARL

Jag är rädd att du kan ha rätt; jag har också fått oroande uppgifter nu på morgonen. Presidentgardet skulle anlänt till sitt kasernområde i Malmö sent i går kväll, men nu kan jag inte få tag på översten. Nånting är på gång.

EDVARD

Det är inte säkert.

JARL

Men jag vet. Jag har alltid vetat det. För eller senare kommer nån försöka att gripa makten - precis som jag gjorde en gång i tiden. Jag tror det är på väg att hända nu. Men jag är redo för det. Dom kommer misslyckas. Sätt min adjutant under bevakning och rapportera direkt till mig.

EDVARD

(Nickar.) Åk du raka vägen till parlamentet - där är du säker tills vidare.

JARL

Tack.

JARL går därifrån. En hymn, tusentals röster närmar sig. EDVARD försöker få syn på varifrån det kommer. MARIANNE stiger in.

MARIANNE

Hör du musiken! Dom är på väg!

EDVARD

Vem?

MARIANNE

Människorna - i tusental.

EDVARD

Hur kom du...

MARIANNE

Dina vakter öppnade celldörren, precis som Jarls soldater öppnade vägspärrarna och lät demonstrationståget igenom.

MARIANNE (forts.)

Diktaturen faller i dag.

EDVARD

Nej, det kan inte vara möjligt. Jag har planerat allt.

MARIANNE

Titta omkring dig - inte ens presidentens eget garde lyder order. Dom gömmer sig bakom garnisonens murar i Hässleholm. Det är över.

EDVARD

Inte än - inte på långa vägar.

MARIANNE

Jag förrådde dig en gång. Det var ett ofantligt misstag som jag ångrat varje dag sedan dess. Låt mig hjälpa dig! En kamrat har en motorbåt i hamnen som kan ta dig till Köpenhamn. Du måste fly - gå i exil! Stannar du här kommer du tillbringa resten av ditt liv i fängelse, det vet du. (*Paus.*) Jag ber dig att lita på mig, en sista gång.

EDVARD nickar och de skyndar därifrån, medan hymnen växer sig starkare.

SCEN XV - PATRICIDET

JARL och ADJUTANTEN stormar in.

ADJUTANTEN

Jag försäkrar, jag har inget med det här är göra.

JARL

Men du har både möjlighet och motiv.

ADJUTANTEN

Jag har inget motiv, jag är precis där jag vill vara - vid din sida. Jag har ingen ambition att ta din plats. Jag svär på min mors grav.

JARL

Men det måste vara nån högt upp i regeringen. Nån vars ord har tyngd hos militären.

ADJUTANTEN

Din bror?

JARL

Min bror skulle aldrig förråda mig. Vi är familj.

ADJUTANTEN

En gång i tiden var ni fiender.

JARL

Det var länge sen nu. Och min bror skulle aldrig gå bakom ryggen på mig.

ADJUTANTEN

Han är inte samma man som han var då. Hans grymhet är omtalad bland hans män - dom fruktar honom.

JARL

Var är han nu?

ADJUTANTEN

Jag vet inte. Ingen har sett till honom sen i förmiddags.

JARL

Leta upp honom. Se till att han inställer sig snarast. Om han inte behagar komma så grip honom.

ADJUTANTEN och JARL kastar sig över varsin telefon.

JARL

Koppla mig till översten! (*Paus.*) Var är mitt garde?

ÖVERSTEN

Jag ber om ursäkt, herr president. Men vi har inget bränsle, vi kan inte -

JARL

Vad säger du, människa! Vi har en akut situation här i Malmö och du och ditt regemente skulle ha anlämt i går kväll.

ÖVERSTEN

Jag ber om ursäkt, herr president. Men det finns inte en droppe bensin i Hässleholm, det finns ingen möjlighet -

JARL

Jag tror inte, jag tror inte att du förstår säkerhetssituationen. Nu tar du dina trupper och sätter dom på ett pågatåg till Malmö - omgående!

ÖVERSTEN

Jag ber om ursäkt, herr -

JARL

Det är en order! Koppla mig till poliskommisarien! Jag behöver fler poliser på gatorna.

POLISKOMMISARIEN

Jag ber om ursäkt, herr president. Men jag har alla mannar ute redan.

JARL

Men vad fan håller dom på med! Jag har tusentals demonstranter utanför residenset och dina män står och gömmer sig ett kvarter bort. Fram med vattenkanonerna!

POLISKOMMISARIEN

Jag ber om ursäkt, herr president. Men vägarna in till residenset är blockerade, vi kommer inte -

JARL

Riv barrikaderna! Jag skiter i hur ni gör det! Vi behöver förstäkningar - och det är en order!

POLISKOMMISARIEN

Jag ber om ursäkt, herr president. Men för ögonblicket kan jag inte hjälpa er.

JARL

Koppla mig till flygflottiljen! Det är kaos på gatorna och polisen och infanteriet kan inte ta sig fram. Jag behöver era helikoptrar i luften.

FLYGVAPENCHEFEN

Jag ber om ursäkt, herr president. Men vi kan inte lyfta nu.

JARL

Kom inte här med era usla ursäkter! Jag vill se helikoptrar med maskingevär över residenset om tjugo minuter! Det är en order.

FLYGVAPENCHEFEN

Jag ber om ursäkt, herr president. Jag tänker inte följa den ordern.

JARL lägger på luren.

ADJUTANTEN

Jag vet inte vad som händer. Det är inte din bror. Han har flytt och sökt asyl i Danmark.

ENOCH dyker upp.

JARL

(Till ENOCH.) Du! Är det du!

ENOCH

Nej. Det är inte jag. Jag satt inlåst fram tills i natt, det såg du ju till.

JARL

Vem är det då!

ENOCH

Medborgarna. Dom gör uppror. Dom lyder inte dig.

JARL

(Till ADJUTANTEN.) Grip honom!

ADJUTANTEN

Jag vet inte -

JARL

Grip honom, säger jag!

ADJUTANTEN

Tycker du verkligen att det är en bra idé?

JARL

Grip honom - det är en order!

ADJUTANTEN på väg mot ENOCH.

ENOCH

(Till ADJUTANTEN.) Jag tycker det här är ett beslut du borde fatta själv.

ADJUTANTEN tvekar.

JARL

Här är det jag som bestämmer!

ADJUTANTEN

Jag ber om ursäkt, herr president.

ADJUTANTEN flyr.

ENOCH

Det går inte att leda ett folk som inte vill lyda.

(Får syn på målningen.) Vad är det här?

JARL

Ingenting. Det är ingenting.

ENOCH

Ska det föreställa dig?

JARL

Det är bara en kasserad skiss. (*Tar målningen.*) Det är ingenting.

ENOCH

Det är nog den sämsta målning jag sett.

JARL

Ja, den blev inte riktigt så bra. (*Paus.*) Vad händer nu?

ENOCH

Du följer med mig. Det är enda sättet jag kan garantera din säkerhet. Det finns många där ute som är arga och stannar du här finns risken att dom lynchar dig. Därför måste du följa med mig nu. Därefter blir det förmodligen Haag, där internationella domstolen förbereder ett åtal.

JARL

Jag har åtalsimmunitet, det slår grundlagen fast.

ENOCH

Jag tror inte det kommer att hindra dom, pappa.

JARL

Jag förstår inte hur dom kan göra så här!

ENOCH

Pappa - hur trodde du det här skulle sluta? Att dom skulle bygga statyer och måla hjälteporträtt efter din död?

JARL

Jag gjorde allt för deras skull - för Skåne.

ENOCH

Kom nu, pappa - nu går vi. Det är över.

ENOCH leder ut sin far.